

பேயோரின் குமாரனாகிய பிலேயாம்

திருமறை அறிஞர்

பாஸ்டர் அ. கிறிஸ்டோபர்

பேயோரின் குமாரனாகிய பிலேயாம்

FIRST EDITION - January 1996
RE - EDITION - September 2004
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T 22

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
டாக்டர் அ. கிறிஸ்டோபர்

வெளியிடுபவர்
விண்ணக அப்பம்
நேரு வீதி, சூரம்பட்டி,
ஈரோடு - 9. தென்னிந்தியா.

FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM
No. 4/2, NEHRU STREET, SOORAMPATTI,
ERODE - 638 009. S.INDIA.
PHONE : (0424) 2271323 (Off)
Cell : 98433 - 58824
Fax : (0424) 2277286
e-mail : winnagaappam@rediffmail.com

வாழ்த்துரை

திருமறைப் பெரியார்,
மறைதிரு. யோபு ஞானப்பிரகாசம்,
 ஸ்தாபகர்,
 இந்தியன் பெந்தெகொஸ்தே அஸம்பிளீஸ்,
 கோயம்புத்தூர் – 12.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமுள்ள எங்கள் உடன் ஊழியரும் பெரியார் மாவட்ட சபைகளின் மத்தியப் போதகருமாகிய திருமறை அறிஞர் பாஸ்டர் அ. கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் இலக்கிய சேவைக்காய் கர்த்தரை துதிக்கிறேன்.

விகவாசிகள், வேதாகம மாணவர்கள், ஆத்தம ஆதாயகர்கள், போதகர்கள் போன்ற எல்லா நிலை மக்களும் ஆழமான ஆவிக்குரிய இரகசியங்களை கற்றுக் கொள்ள, இவரது எழுத்துக்கள் பெரும் உதவியாக இருக்கிறது.

இனிய தமிழில், எளிய நடையில் பொருத்தமான உதாரணங்கள் மூலம் கருகலான சத்தியங்களை மிக விளக்கமான முறையில் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் தவறாமல் மக்கள் வாசிக்க வேண்டும்.

இருபத்தி இரண்டாவது புத்தகத்தில் பிலேயாமை நமக்கு முன்பாக நிறுத்தி நல்லதொரு எச்சரிப்பின் செய்தியை எழுதி வெளியிட உதவி செய்த கர்த்தர் இன்னும் தமது கிருபையையும், தெய்வீக சுகத்தையும், ஞானத்தையும் பாஸ்டர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களுக்கு அருள வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். ஜெபிக்கிறேன்.

(iii)

என்னுரை

அன்பு வாசகர்களுக்கு அன்பரின் நாமத்தில் நல்வாழ்த்துக்கள்.

அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர். தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர். அதிலும் தேர்ச்சிப் பெறுபவர்களோ மிகச்சிலர். ஒரு காரியத்தின் (ஜீவியத்தின்) துவக்கத்தைப் பார்க்கிலும் முடிவு தான் மிக முக்கியமானது.

இயேசு கிறிஸ்துவோடு ஊழியம் செய்த பன்னிருவரில் யூதாஸ் ஸ்காரியோத்து அழைக்கப்பட்டவன், வரங்கள் பெற்றவன், இயேசுவின் நம்பிக்கைக் குரியவனாயிருந்து பண்ப்பையை வைத்திருந்தான். ஆனால் அவனது முடிவைப் பாருங்கள்! இயேசுவை மறுதலித்ததும் அல்லாமல் நான்கு கொண்டு செத்தான்.

இதைப் போலவே பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனோடு உறவாடிய தீர்க்கதரிசியாகிய பிலேயாம், அழைப்பை மறந்து – துறந்து, குறி சொல்லுகிறவனாய் மாறி தானும் இடறி, தேவ ஜனமும் இடறிப் போகச் செய்து பட்டயத்தால் மடிந்துப்போனான்.

தேவனுடைய சபை தன்னுடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளாதலையும் காத்துக்கொண்டு பயத்துடனே பரிசுத்தமாகுதலை, பூரணப்படுத்தும்படி, ஆவியானவர் எனக்கு பிலேயாமின் வாழ்விருந்து கற்றுக் கொடுத்தவைகளை நூலாக வடித்து உங்கள் கரங்களில் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன்.

வழக்கமாய் சொல்கிறதை மீண்டும் சொல்கிறேன், இது மிகப் பெரிய ஆராய்ச்சி களஞ்சியம் அல்ல. எனக்கு தேவன் கற்றுத் தந்த சில காரியங்களை நீங்கள் பெற்று தெளிவடைய வேண்டுமென்று ஜெபத்தோடு எழுதியிருக்கிறேன்.

ஆயத்தப்படுவோம்! ஆயத்தப்படுத்துவோம்!!

அன்போடும் ஜெபத்தோடும்

அன்பரின் பணியில்

அ. கிறிஸ்டோபர்.

(iv)

படைக்கிறேன்

எமக்கு வழிகாட்ட தீர்க்கத்தரிசியாக வந்தீர்!
எம்மை வாழ வைக்க ஆசாரியராய் நிற்கின்றீர்!
எம்மை ஆளவைக்க ராஜாவாய் வரப்போகின்றீர்!
இயேசுவே இந்நூல் உமக்கே அர்ப்பணம்.
ஆக்கியோன்.

பொருளடக்கம்

1. யார் இந்த பிலேயாம்
2. ஆற்றல் மிக்க தீர்க்கத்தரிசி
3. அற்புதமான ஆண்டவர்
4. அழைக்கப்பட்டோரின் மேன்மைகள்
5. அழிவின் பாதையில் பிலேயாம்.

யார் இந்த பிலேயாம்

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமுள்ள என் அன்பு வாசகர்களே! இரட்சகர் இயேசுவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். எனது இருபத்தி இரண்டாவது படைப்பை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு உங்கள் கரங்களில் தருவதில் தேவனுக்கு துதி செலுத்துகிறேன்.

இதற்கு முன்னே அரசர், அரசி, பக்தர், தம்பதியர், வீரர், தீரர் என்று பல பக்தர்களின் வாழ்க்கையை குறித்து உங்களுக்கு புத்தகமாய் எழுதி அளிக்க உதவி செய்த நமது தேவன் பிலேயாமைக் குறித்து உங்களுக்கு எழுத வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்தார்.

வழக்கம் போல வேதபுத்தகத்தை திறந்து வாசித்த எனக்கு ஒரு புத்தகம் எழுதும் அளவிற்கு அவனைக் குறித்து இதில் போதுமான காரியம் இல்லை என சோர்ந்து போனேன்.

இரவு நேரங்களில் என் படுக்கையில் ஆண்டவரே இந்த பிலேயாமைக் குறித்து கடைசி கால சபைக்கு நான் என்ன சொல்லட்டும்? என்ன எழுதட்டும்? என்று ஏங்கிக் கொண்டே (தூங்கிக் கொண்டு அல்ல) இருந்தேன்.

வேத வசனங்களை தேவன் எனக்கு தெளிவுப் படுத்திக் கொடுத்தபோது பல காரியங்களை நான் கற்றுக் கொண்டேன். நான் கற்றுக் கொண்டவைகளை உங்கள் முன்பாக பல அதிகாரங்களில் பகிர்ந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘பிலேயாம்’ என்பவனை நீங்கள் சாதாரண நபராகக் கணித்து விடக்கூடாது என்பதை சொல்ல கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இவனுடைய பெயர் முழு வேதாகமத்தில் 63

முறை எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

மட்டுமல்ல, பழைய ஏற்பாட்டின் முதற்பகுதியாகிய பஞ்சாகமத்தில் (எண்ணாகமம்) அறிமுகமாகிற பிலேயாமின் பெயர் பழைய ஏற்பாட்டின் கடைசி தொகுப்பாகிய சிறிய தீர்க்கதரிசிகளில் வருகிறது (மீகா 6 : 5) பழைய ஏற்பாட்டோடு மட்டும் முடியவில்லை, மாறாக புதிய ஏற்பாட்டில் 2 பேதுரு 2 : 15ல் யூதா 1 : 11ல் இவனைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது மட்டுமன்றி வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகமாகிய வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2 : 14லும் இவனது பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது.

எனவே இஸ்ரவேலரின் வரலாற்றிலும் சரி திருச்சபையின் போதனையிலும் சரி பிலேயாமின் பெயரை ஒதுக்கி விட முடியாது. இத்துணை முக்கியத்துவம் பெற்ற பிலேயாமின் வாழ்க்கை தேவனுடைய ஊழியர்களுக்கும், விசுவாச மக்களுக்கும் பாடமாகவும், எச்சரிக்கை விளக்காகவும் இருக்கிறது.

நாம் நமது அழைப்பை காத்துக் கொள்ள, நமக்கு முன்னே வைக்கப்படும் கண்ணிகளுக்கு சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருக்க அவசியம் பிலேயாமின் வாழ்க்கையை அலசி பார்த்திடல் வேண்டும்.

எந்த மனிதனின் வாழ்விலும் இரண்டு பக்கம் இருக்கும். அது மாற்றப்பட முடியாத உண்மை. ஆகவே பிலேயாமின் வாழ்க்கையில் சில கோணல்கள், இடறல்கள் இருந்தாலும் நன்மைகளும், செம்மைகளும் இருந்திருக்கின்றன. எனவே இந்த நூலில் நாம் இரண்டு பக்கத்தை தியானிக்கப் போகிறோம்.

யார் இந்த பிலேயாம் :

நமது வேதப் புத்தகத்தில் நான் பெருமைப்படும் செய்தி ஒன்று உண்டு. அது என்ன தெரியுமா? எந்த

மனிதனைக் குறித்தாவது தேவன் அறிமுகம் செய்ய விரும்பினால் ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு இராஜா; அந்த ஒரே ஒரு இராஜாவுக்கு.... என்ற பாணியில் செய்வதில்லை.

எந்த மனிதனை தேவன் அறிமுகம் செய்ய விரும்புகிறாரோ அவனது பெயர், ஊர் அல்லது தகப்பனின் பெயர் ஆகியவற்றை தெளிவாக சொல்கிறார். இதுவே நமது வேதம் சத்தியம் என்பதற்கு நல்ல சாட்சியாய் இருக்கிறது.

அமித்தாயின் குமாரனாகிய யோனா, சாப்பாத்தின் குமாரனாகிய எலிசா, திஸ்பியனாகிய எலியா என்று விலாசத்தோடு அறிமுகம் செய்வது போன்றே பிலேயாமைக் குறித்த திட்டமான ஆரம்பத்தை வேத புத்தகத்தில் வாசிக்க முடியும்.

‘அவன் பேயோரின் குமாரனாகிய பிலேயாமை அழைத்து வரும்படி தன் சந்ததியாருடைய தேசத்தில் நதியருகே உள்ளே **பெத்தூருக்கு** ஸ்தானாதிபதிகளை அனுப்பி....’ (எண் 22 : 5).

இந்த வசனத்தில் பிலேயாமின் ஊர் எது? தகப்பன் யார்? என்று தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளதை கவனியுங்கள்.

இந்த பேயோரைக் குறித்து ஆதியாகமம் 36 : 31,32ல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பேயோரின் குமாரன் பிலேயாம் ஏதோம் தேசத்து அதிபதியாக இருந்திருக்கிறான். பிலேயாம் சாதாரண குடிமகன் அல்ல, அவன் ஏதோம் தேசத்து ராஜாவாக இருந்தவன்.

ஆதி 36 : 32ல் சொல்லப்பட்ட பேலா என்பதும், யோசவா 13 : 22ல் சொல்லப்பட்ட பாலாம் என்பதும் பிலேயாமையே குறிக்கும் என்பதை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள். (DAKE'S BIBLE PAGE 198, C.4)

இவன் ஊர் அறிந்த, மன்னிக்கவும். நாடறிந்த மனிதனாக இருந்ததற்கு காரணம் இவனது ராஜப்பதவி மாத்திரமல்ல, இவனுக்குள் விசேஷ விதமான வரமும்

இருந்தது. அதாவது, வருங்காலத்தை முன்னுரைக்கும் சிறப்பு வரம் அவனுக்கு இருந்தது.

இவன் இந்த வரத்தை எங்கு பெற்றான் என்ற கேள்வி முக்கியமான ஒன்று. யோசவா புத்தகத்தில் 13 : 22ல் பாலாம் என்னும் **குறிசொல்கிறவனையும்** பட்டயத்தால் கொன்றார்கள் என்று எழுதியிருப்பதை மையமாக வைத்து அவன் குறிசொல்லுகிறவன் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இஃது முற்றிலும் உண்மையானது அல்ல ‘கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது போல’ என்று தமிழில் உள்ள பழமொழியைப் போலவே பிலேயாமின் கதியும் ஆகிவிட்டது. முன்னே அவன் தீர்க்கத்தரிசி கடைசி காலத்தில் அவன் குறிசொல்கிறவனாய் மாறிப் போனான். அதைக் குறித்து தொடர்ந்து மற்ற அதிகாரங்களில் வாசிக்கலாம்.

இஸ்ரவேலர் அல்லாதவர்கள் கூட தேவனுக்குள் வந்து ஊழியம் செய்ததை வேதத்தில் பார்க்க முடியும். மெல்கிசேதேக்கு, ரெகுவேல் என்போர் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அதைப் போலவே பிலேயாம் இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தான் இல்லாவிடினும் தேவனுடைய தீர்க்கத்தரிசியாக விளங்கினான்.

முதல் தரமான தீர்க்கத்தரிசிகள் பெற்றிருந்த அனைத்து தகுதிகளையும் பிலேயாம் பெற்றிருந்ததை வேதத்தில் காண முடியும். பாலாக் அனுப்பிய ஸ்தானாதிபதிகள் பிலேயாமை சந்தித்தபோது அவன் சொன்ன பதிலை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

1. **கர்த்தர் எனக்கு சொல்கிறபடியே உங்களுக்கு உத்தரவு கொடுப்பேன் (எண். 22 : 8)**
2. **தேவன் பிலேயாமிடம் வந்து உன்னிடத்திலிருக்கிற இந்த மனிதர் யார்**

என்றார் (எண். 22 : 9)

3. தேவன் பிலேயாமை சந்தித்தார்
(எண். 23 : 4)

4. பிலேயாம் தேவனுக்கு பலிசெலுத்தினான்
(பாகாலுக்கு அல்ல) (எண். 23 : 4)

5. கர்த்தர் பிலேயாமின் வாயிலே வாக்கு
அருளி(னார்) (எண். 23 : 5)

6. தேவ ஆவி அவன் மேல் வந்தது
(எண். 24 : 2)

7. சர்வ வல்லவரின் தரிசனத்தைக் கண்டு
தாழ் விலும்போது கண் திறக்கப்பட்டவன்
(எண். 24 : 4)

மேற்கண்ட ஏழு வசனங்கள் மூலம் பிலேயாம் குறிசொல்கிறவன் அல்ல தேவ தரிசனம் பெற்ற, தேவ வசனத்தைப் பெற்று, தேவ ஆவிபெற்று முன்னுரைக்கும் **தீர்க்கத்தரிசி** அவன் என்பதை நீங்கள் தெளிவாய் அறிதல் வேண்டும்.

இவன் ஒரு இராஜா, இவன் ஒரு தீர்க்கத்தரிசி என்பது மட்டுமல்ல, இவன் யாரை சபிக்கிறானோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன் இவன் யாரை ஆசீர்வதிக்கிறானோ அவன் உண்மையிலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் என்பதை தேசங்களும் ராஜாக்களும் அறிந்திருந்தனர். அதனால் தான் மோவாப் ராஜா பிலேயாமிற்கு ஆட்களை அனுப்பினான்.

ஆக பிலேயாம் வாயின் வார்த்தையில் வல்லமை இருந்தது. புதிய ஏற்பாட்டில் 'நீங்கள் கட்டுகிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்படும் நீங்கள் கட்டவிழ்க்கிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்படும்' என்ற வசனத்திற்கு மிகப் பொருத்தமானவன் இந்த பிலேயாம்.

ஏறக்குறைய எலியா தீர்க்கத்தரிசியின் அனுபவத்திற்கு ஒத்த வல்லமை பிலேயாமில் காணப்பட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. மழை பெய்யவும், மழை நிற்கவும் எலியாவின் வார்த்தையில் (ஜெபத்தில்) வல்லமை இருந்தது போல, ஆசீர்வதிக்கவும், சபிக்கவும், பிலேயாமின்

வார்த்தையில் வல்லமை இருந்ததை மக்கள் கண்டார்கள்.

இன்னும் கூடுதலாக சொல்லப்போனால் மோசே காலத்தில் வாழ்ந்த இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தான் அல்லாத மிகப்பெரிய தீர்க்கத்தரிசி இவன். என்னைப்போல் ஒரு தீர்க்கத்தரிசியை கர்த்தர் எழுப்புவார் என்று மோசே உபா. 18 : 15ல் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி கூறியுள்ளார்.

ஆனால் அதைவிட மிக நுட்பமான ஒரு தீர்க்கத்தரிசனத்தை மேசியாவைக் குறித்து பிலேயாம் சொல்லியுள்ளதை நீங்கள் கவனிக்க தவறிவிடக் கூடாது. **'ஒரு நட்சத்திரம் யாக்கோபிலிருந்து உதிக்கும்'** (எண் 24 : 17)

எவ்வளவு துல்லியமான தீர்க்கத்தரிசனம் பாருங்கள்! இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பில் அது அப்படியே நிறைவேற்றிற்று. எனவே மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கத்தரிசனம் உரைத்தவர்களில் பிலேயாமும் முக்கியமான தீர்க்கர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவனது தகப்பனின் பெயர் பேயோர் என்று ஏற்கனவே கவனித்தோம். பிலேயாமின் பெயர் வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள மொத்த இடங்களில் சரிபாதி இடங்களில் **பேயோரின் குமாரனாகிய பிலேயாம்** என்று எழுதப்பட்டுள்ளபடியால், பேயோரும், அந்நாட்களில் குறிப்பிடத்தக்க புகழ்ச்சி பெற்ற மனிதனாக விளங்கியிருப்பார் என்பதை யூகிக்க முடிகிறது.

பேயோர் என்ற பெயர் மூன்று வெவ்வேறு காரியங்களைக் குறிக்க வேத புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று காரியங்களும் பிலேயாமோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் அஃதினை குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று உணர்கிறேன்.

1. பிலேயாமின் **தகப்பனின்** பெயர் பேயோர் (எண். 22 : 5)

2. பேயோர் என்பது மோவாப் தேசத்தில் உள்ள ஒரு **மலை**.

இதில் உள்ள ஒரு சிகரத்திற்கு பிலேயாமை பாலாக அழைத்துக் கொண்டு போய் இஸ்ரவேலின் பாளையத்தைக் காண்பித்தான். (எண். 23 : 27,28,29)

3. மோவாபியரின் **தேவதையின் பெயர் பாகால் பேயோர்** என்பதாகும். இதை வணங்கினபடியால் தான்

இஸ்ரவேலரின் மீது கர்த்தரின் கோபம் வந்தது. அதனால் இருபத்தி நாலாயிரம் பேர் செத்தார்கள். (எண். 25 : 3,9)

பிலேயாமை பாலாக் ஸ்தானாதிபதிகளை அனுப்பும் போது 'நதியருகேயுள்ள பெத்தூருக்கு அனுப்பினான்' என்று எண்ணாகமம் 22 : 5ல் வாசிக்கிறோம். இதைக் குறித்த சரியான விலாசத்தை உபாகமம் 23 : 4ல் ஆவியானவர் எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

'மெசொப்பொத்தாமியாவின் ஊராகிய பெத்தோரிலிருந்து பிலேயாம் அழைக்கப்பட்டான் (உபா. 23 : 4) பிலேயாமின் சொந்த இடம் மெசொப்பொத்தாமியாவில் யூப்ரட்டீஸ் நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள பெத்தூர் என்னும் இடத்தைச் சார்ந்தவன். சிலர் எண்ணுகிறபடி பெத்தூர் எகிப்தில் உள்ள பட்டணம் அல்ல.

இதையே எண். 23 : 7ல் தான் ஆராமிலிருந்து அழைக்கப் (மெசொப்பொத்தாமியா) பட்டதாக பிலேயாமே சொல்கிறான். பாலாக் இருந்த இடத்திற்கும் பிலேயாம் இருந்த இடத்திற்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 400 மைல்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவனைக் குறித்த ஆரம்பத்தை எண்ணாகமம் 22 : 6ல் வாசிக்கிறோம். அதே புத்தகத்தில் 31 : 8ல் அவனது பரிதாபமான முடிவையும் பார்க்கிறோம்.

இவன் ஒரு இராஜா

இவன் ஒரு தீர்க்கதரிசி

இவன் ஒரு வாக்கு வல்லமையுள்ளவன் இவன் மேசியாவைக் குறித்து முன்னறிவித்தவன் இவனைக் குறித்து வரும் அதிகாரங்களில் ஆவியானவரின் ஒத்தாசையுடன் சில காரியங்களைக் கவனிப்போம்.

2

ஆற்றல் மிக்க தீர்க்கத்தரிசி

வேத புத்தகத்தில் எத்தனையோ தீர்க்கர்கள் எவ்வளவோ தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் பல தீர்க்க தரிசனங்களை நாம் வாசிப்பதோடு விட்டு விடுகிறோம். ஆனால் திரும்ப திரும்ப நினைக்கும்படி, சொல்லி ஜெபிக்கும்படி தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை உரைத்த மிகச் சிறந்த தீர்க்கத்தரிசி இந்த பிலேயாம்.

இவரது தீர்க்கத்தரிசனங்கள் வருங்காலத்தை முன்னுரைப்பவைகள் மாத்திரமல்ல, விழுந்தவர்களை தூக்கி நிறுத்தும் அற்புதமான வார்த்தைகள். பயந்தவர்களை பலப்படுத்தும் பரவச வார்த்தைகள். நலிந்தவரை நிலைப்படுத்தும் வார்த்தைகள்.

பிலேயாமின் வாழ்க்கை தோல்வியில் முடிந்ததே தவிர அவனது வார்த்தைகள் தோல்வியில் அல்ல; துல்லியமாய் நிறைவேறியது. இஃது பெரிய அற்புதம் தான். **தேவன் பயன்படுத்தும் மனிதர் ஒருவேளை வீழ்ந்து போகலாம். ஆனால் அவர்களைக் கொண்டு தேவன் ஆரம்பத்தில் சொன்ன தேவ வாக்குகளை நிறைவேற்ற தேவன் தோற்று போவது இல்லை. அவர் அவைகளை நிறைவேற்ற வல்லவர். காரணம் அது அவர்களின் வார்த்தை அல்ல, தேவனின் வார்த்தை.**

பிலேயாமின் தீர்க்க தரிசனங்கள், மூன்று விதமான கால தொடர்பு உடையதாய் இருந்த, மூன்று விதமான அடுக்குத் தீர்க்க தரிசனங்கள். முதலாவதாக

இஸ்ரவேலரின் சமகாலத்தில் அடுத்தடுத்து நடக்கப் போகிற சம்பவங்களை குறித்தவை. இரண்டாவது சவுல் – தாவீது எழும்பிச் செய்யப் போகும் காரியங்களைக் குறித்தவைகள். மூன்றாவது தாவீதின் குமாரனாகிய கிறிஸ்துவாகிய மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள்.

இந்த மூன்றடுக்கு தீர்க்கதரிசனங்கள் இஸ்ரவேலருக்கு மாத்திரமல்ல, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய நமது அன்றாட ஜீவியத்திற்கு பொருந்துவதாய் அமைந்துள்ளதை நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பிலேயாமின் வார்த்தைகள் குறிசொல்கிற வார்த்தைகளாய் இருந்திருந்தால் தேவன் அதை அங்கீகரிக்கவும் மாட்டார், நிறைவேற்ற உதவவும் மாட்டார். ஆனால் பிலேயாம் பேசினதாக வேதத்தில் பதியப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள், தேவ ஆவியானவர் தந்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகள் என்பது தெளிவான உண்மையாகும்.

நாம் எப்படிப்பட்டவர்கள்? தேவன் நம்மை எப்படி காண்கிறார்? நமக்கு உள்ள ஆசிர்வாதம் எப்படிப்பட்டது என்பதை அறிந்துக் கொள்ள தேவ பிள்ளைகள் பிலேயாமின் தீர்க்கதரிசன உரையை அவசியம் வாசிக்க வேண்டும். வாசிக்கும் போது உங்கள் விசுவாசம் வளரும், தடுமாற்றம் மறையும் என்பது உண்மை.

1. தேவனோடு உறவு வைத்திருந்தவன்

ஒரு தீர்க்கதரிசிக்கு இருக்க வேண்டிய சராசரி ஆவிக்குரிய வாழ்வின் அனுபவத்திற்கு மேற்பட்ட அனுபவம் பிலேயாமின் வாழ்வில் இருந்தது. மிகுந்த ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது.

நான் ஆரம்பத்திலேயே எழுதியபடி பிலேயாமின்

பலவீனங்களை தியானிப்பதற்கு முன்பு அவனில் இருந்த தீர்க்கதரிசன புத்திரருக்குண்டான லட்சணத்தின் சிறப்பை கவனிப்பது மிகவும் முக்கியம்.

பாலாக் தனது ஆட்களை அனுப்பி இவனை அழைத்தபோது வருகிறேன் என்றோ வரமுடியாது என்றோ நேரடியாக இவன் பதில் சொல்லவில்லை. மாறாக, 'நீங்கள் இன்று இரவு இங்கே தங்கி இருங்கள். **கர்த்தர்** எனக்கு சொல்கிறபடியே உங்களுக்கு உத்தரவு கொடுப்பேன்' என்றான் (எண். 22 : 8)

எவ்வளவு நேர்த்தியான நெஞ்சுரமிக்க பதில் இஃது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்! ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் சிறப்பாக ஒவ்வொரு ஊழியருக்கும் இந்த அனுபவம் இருத்தல் வேண்டும்.

கர்த்தர் எனக்கு சொல்கிறபடி என்று தேவனிடத்திலிருந்து பதிலைப் பெற்று பேசுகிற அல்லது போகிற தேவனுடைய பிள்ளை உண்மையிலேயே பாக்கியவான்.

எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியில் நடத்தப்படுகிறார்களோ அவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் எனப்படுவார்கள் என்று வேதம் சொல்கிறது. சொல்லிலும், செயலிலும் தேவனுடைய புத்திரராக தங்களை விளங்கப் பண்ணுகிறவர்கள் வாழ்வில் தேவன் தமது ஆவியானவரைக் கொண்டே கிரியைகள் நடப்பிக்கிறார்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வாழ்வில் இதைக் காண முடியும். கர்த்தர் அவனோடு இராத்ரிசனத்தில் பேசினார். மக்கெதோனியாவுக்கு செல்ல வேண்டிய நடத்துதலை தரிசனத்தில் கொடுத்தார். (அப். 16 : 9,10)

பேதுருவின் வாழ்வில் இதையே காண்கிறோம்.

பேதுரு ஜெபித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது தேவன் தரிசனத்தைத் தந்து கொர்நேலியு வீட்டிற்கு அனுப்பி புறஜாதிகளின் இரட்சிப்பிற்கான வாசலை பேதுருவின் மூலம் திறந்தார். (அப். 10 : 27)

அப்போஸ்தலர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, சாதாரண சீஷர்களையும் தேவன் தரிசனம் தந்து நடத்தினார் என்பது வேதம் தரும் உண்மை.

தமஸ்குவில் இருந்த அன்னியா என்னும் சீஷனுடன் கர்த்தர் தரிசனத்தில் பேசி அவனை (பவுலை) சந்திக்கும்படி அனுப்பிவைத்தார். (அப். 9 : 10)

பிலிபுடன் தேவன் தமது தூதனை அனுப்பி, பேசி, வழிநடத்தி, எத்தியோப்பிய மந்திரியை சந்திக்கும்படி செய்தார். (அப். 8 : 26)

பிரியமானவர்களே! பிலேயாம் தேவனோடு பேசுகிறவனாய் இருந்தான். அவன் தேவனோடு பேசுவது மாத்திரமல்ல, தேவன் அவனோடு பேசினார் என்பதே சிறப்பம்சம்.

எண்ணாகமம் 22 : 9 ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். கர்த்தர் பிலேயாமிடம் **வந்து** பேசுகிறார். அப்பப்பா! எவ்வளவு துல்லியமான உறவு என்பதை பாருங்கள்!

இந்த கடைசிக்கால சபைக்கு இந்த உறவு இருக்க வேண்டும். விக்கிரக வழிபாட்டுக்காரரைப் பார்த்து நாம் சிரிக்கிறோம். ‘உங்கள் ஜெபம் உங்கள் கடவுளுக்கு கேட்காது காரணம் அதற்கு காது இல்லை.’ இப்படி சொல்வது சரிதான். இங்கே நான் சொல்லப் போவதை வாசித்து **அழுங்கள்** நமது ஆண்டவருக்கு காதுகள் இருந்தாலும் அநேகர் ஜெபத்தை அவர் கேட்பதில்லை என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா?

ஐயகோ! இது என்ன விந்தை? என்று வினா

எழுப்பாதீர்கள். நமது ஜெபத்தைக் கேட்கக் கூடாதபடி அவர் செவிகள் மந்தமாகவில்லை. ஆனால் ஏசாயா 59 : 2ன்படி மனிதர்களின் அக்கிரமங்களே தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்காதபடி அவர் முகத்தை மறைக்கிறது.

கிராமத்தில் செவிட்டு மருகன் என்ற கதை ஒன்று வழக்கில் இருக்கிறது. அது ஒரு வேடிக்கையான கதை. செவிட்டு மருமகன் வியாதியாய் இருக்கிற தனது மாமனாரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றான். ஆனாலும் தனக்கு காது கேட்காதபடியால், தானே கேள்வி – பதிலை ஆயத்தம் செய்து கொண்டு மாமனார் வீட்டிற்கு சென்றான்.

மாமா எப்படி இருக்கிறீர்கள்? இது கேள்வி. பரவாயில்லை என்று மாமா சொல்லுவார். உடனே நாம் ரொம்ப நல்லது என்று சொல்ல வேண்டும் – இது முதல் ஆயத்தம்.

எந்த டாக்டர் உங்களை பார்க்கிறார்? இது கேள்வி. மாமா ஏதோ ஒரு டாக்டர் பேரை சொல்லுவார். நாமும் நல்லது அவரிடமே பாருங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இது இரண்டாம் ஆயத்தம்.

என்ன மருந்துக் கொடுத்தார்? இது கேள்வி. அவர் ஏதோ ஒரு மருந்தை சொல்லுவார். நாமும் நல்லது அதையே சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இது மூன்றாம் ஆயத்தம். எப்படியோ சமாளித்து விடலாம் என்று மருகன் மகிழ்ச்சியுடன் மாமனார் வீட்டிற்கு போனான்.

மாமனார் சற்று விரக்தியுடன் இருந்தார். மருகன் கேட்டான் ‘மாமா எப்படி இருக்கிறீர்கள்?’ மாமா விரக்தியில் சொன்னார், ‘சாவு தான் வரவில்லை.’ உடனே மருகன் முதல் ஆயத்த பதிலின்படி ரொம்ப நல்லது என்றான். மாமா அதிர்ந்து போனார்.

இப்ப எந்த டாக்டரிடம் வைத்தியம் பார்க்கிறீர்கள்? இது மருகன். மாமாவுக்கு கோபம். டாக்டரா? ‘எமன் தான்

வைத்தியன்' என்றார். இவன் விட்டபாடிலை. 'அவரிடமே காண்பியுங்கள்' என்ற ஆயத்தப்பதிலைச் சொன்னான். மாமா கொதித்துப் போனார்.

இப்ப என்ன மருந்து சாப்பிட்டீங்க? இது மருகனின் கேள்வி. 'மண்ணாங்கட்டி தான் சாப்பிட்டேன்' என்று கோபம் கொப்பளிக்க சொன்னார். இவன் அதைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படவில்லை. அடுத்தப்பதிலை எடுத்துவிட்டான். அதையே சாப்பிடுங்கள் என்றான்.

மாமா சும்மா இருப்பாரா? ஒங்கி ஒன்று விட்டார். ஏய், யாரை பரியாசம் பண்ணுகிறாய் என்றார்?

இங்கே பிரச்சனையைப் பாருங்கள். இருவரும் பார்த்துக் கொண்டார்கள். பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் மருகனின் பிரச்சனை மாமனாருக்கு தெரியவில்லை, மாமாவின் வார்த்தைகள் மருகனுக்கு புரியவில்லை. இன்று அநேகரின் ஜெபம் மருகன் கதையாகத்தான் இருக்கிறது.

தேவ ஜனமே! இப்போது சொல்லுங்கள். நீங்கள் ஜெபிக்க அமாந்தவுடனே தேவன் உங்களிடம் வருகிறதை உங்களால் உணர முடிகிறதா? அவர் உங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்க, தமது முகத்தை உங்கள் பக்கம் திருப்பி கவனிக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை உண்டா?

இல்லாவிட்டால், பாதையை சரி செய்யுங்கள் தடைகளை தகர்த்தெறியுங்கள். நீங்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்றால் உங்களின் ஒவ்வொரு அசைவும், ஒவ்வொரு காலடியும் கர்த்தரின் ஆலோசனையின்படியே இயங்க வேண்டும் - இருக்க வேண்டும்.

ஊழியர்களுக்கும், விசுவாசிகளுக்கும் ஒரு அன்பான ஆலோசனை சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன். கூட்டங்களுக்கு செய்தியளிக்க அல்லது பாட்டுப்பாட மற்றவர்கள் உங்களை அழைக்கும்போது ஆஹா! தேவன் திறந்தவாசலை நமக்கு உண்டாக்கி விட்டார் என்று உள்ளம்

பூரித்து பாய்ந்து ஓடாதீர்கள். அங்கே தான் நீங்கள் தேவசித்தம் தவறுவதற்கு மிக எளிதாக சிக்கி விடுகிறீர்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்த பாஸ்டர் G. சுந்தரம் அப்பா அவர்கள், என் அன்பு ஊழியர்களே! வெளியூரிலிருந்து உங்களுக்கு வரும் எல்லா அழைப்புகளும் கர்த்தர் அனுமதித்தது என்று எண்ணாதீர்கள். எச்சரிக்கையாயிருங்கள் என்பார். இது அனுபவப் பூர்வமான உண்மை.

இப்படி தேவ சித்தம் பார்க்காமல் நான் எனது சபையை விட்டு வெளியே போய் அதனால் சம்பாதித்த பாதிப்பை இன்று வரையில் மறக்க முடியவில்லை. இன்று பலர் கூட்டங்களுக்கு அழைக்கிறார்கள். ஞாயிறு ஆராதனையில் அவர்களோடு இருந்தால் அவர்களுக்கும் எனக்கும் எவ்வளவோ ஆசீர்வாதம் உண்டாகும். நான் செல்வதில்லை. காரணம் நான் ஏற்கனவே தெனாலிராமன் கதையில் வரும் பூனையைப் போல் சூடுபட்டவன் என்பது மாத்திரமல்ல, என் சொந்த மந்தையை விட்டு ஞாயிறு வேறு மந்தையுடன் இருப்பது தேவ சித்தமாக தோன்றவில்லை.

கர்த்தர் தெளிவாக சொன்னால், நடத்தினால் மாத்திரமே அவருக்காக அதை செய்வேனே தவிர எனக்காகவோ, எதற்காகவோ எனது மந்தையை விட்டு தனியே இருக்க விருப்பம் இல்லை.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தேவனுடைய ஊழியரை எங்கள் சபை கூட்டத்திற்கு செய்தியளிக்க அழைத்து கடிதம் எழுதியிருந்தேன். உடனே அவரிடமிருந்து பதில் வந்தது. என்னவென்று தெரியுமா?

'யாரைக் கேட்டு கூட்டம் ஒழுங்கு செய்தீர்கள்!'

கர்த்தர் சொன்னாரா? நான் போகட்டுமா என்று கேட்டு கர்த்தர் போகச் சொன்னால் பதில் எழுதுகிறேன்' என்று பதில் வந்தது.

பதிலைப் பார்த்ததும் எனக்கு பதட்டம் வரவில்லை. பரவசம் தான் வந்தது. காரணம் அந்த செய்தியாளரை அழைக்கச் சொல்லி என்னை ஆவியானவர் தான் நடத்தியிருந்தார். எனவே நான் கலங்கவில்லை. காத்திருந்தேன். கர்த்தர் சொன்னார். அவரும் எங்கள் சபைக்கு வந்தார்.

இதை நான் எழுதக் காரணம் யார் அழைத்தாலும் ஓடாதே, ஓடாதே, சற்று நின்று பிலேயாமைப் போல் பதில் சொல்ல கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

கர்த்தரிடம் காத்திருங்கள். அவரோடு பேசுங்கள். அவர் நடத்துதல்படி செயல்படுங்கள். அப்போது உங்களால் ஆத்துமாக்கள் ஆதாயப்படுவார்கள். உங்கள் ஆத்துமாவும் ஆனந்திக்கும்.

2. தேவன் சொல்வதையே சொல்பவன்

'வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு' என்று தமிழில் உள்ள சொல்வழக்குப் போல ஊழியக்காரன் தேவன் சொன்னதை கிஞ்சிற்றும் கலங்காமல் சொல்லத் தெரிய வேண்டும் – துணிய வேண்டும்.

ஊழியர்கள் மாத்திரமல்ல, விசுவாசிகளும் தேவ சத்தத்தைக் கேட்டு அவர் சொல்வதை முகஸ்துதி பார்க்காமல் சொல்ல அறிந்திருத்தல் அவசியம்.

பிலேயாம் இராத்தரிசனத்தில் தேவன் சொன்ன வார்த்தைகளை பாலாக்கின் தூதுவர்களிடம் தைரியமாக சொல்லியனுப்பியது பெரிய காரியமல்ல. பாலாக் பக்கத்தில் நிற்கும் போதே எதைக் குறித்தும் கவலைப்படாமல் தேவன் சொன்னதை அப்படியே சொன்னான்.

கர்த்தர் என் வாயில் அருளினதையே சொல்வது என் கடமையல்லவா? என்று (எண். 23 : 12) பாலாக்கின் முன் வீரமுடிக்கமிட்டான். மட்டுமா? தேவன் சொன்னதை தெளிவாய், துணிவாய் சொன்னான்.

இன்று இப்படிப்பட்ட தெளிவுள்ள, ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியம் உள்ளவர்கள் எழும்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சிறப்பாக ஊழியர்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட அறிக்கையும், அனுபவமும் காணப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

அநேக ஊழியர்களின் நிலை என்ன? அதிகாரிகள், ஆண்டான்களை பிரியப்படுத்த வழவழா கொழுகொழ என பிரசங்கிப்பது மிகவும் கேவலமாயிருக்கிறது.

ஒரு பிரசங்கியார் மேடையில் பகிரங்கமாக நான் ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்து பிரசங்கிக்க வரவில்லை. அது எனது வேலை இல்லை, அழைப்பு இல்லை என்று பிரசங்கித்தார். இது தேவன் அவர் வாயில் வைத்த வார்த்தை அல்ல, மாறாக மக்கள் வெள்ளத்தில் கணிசமான கூட்டத்தை திருப்திபடுத்த அவர் போட்ட வேஷமே அந்த கோஷம் என்பது அக்மார்க் உண்மை.

அப்படி பேசுவதால் மக்கள் தன்னை அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைப் போல் நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைத்தாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. பவுல் சொல்கிறபோது 1 கொரி 1 : 17ல் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்னை அனுப்பவில்லை. சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கவே அனுப்பினார் என்கிறார்.

'சுவிசேஷத்தை' என்பது கிறிஸ்துவின் மரண சாயலிலும், உயிர்த்தெழுதல் சாயலிலும் இணைக்கும் ஞானஸ்நானத்தை உள்ளடக்கியதே என்பதை மறந்து

விடக்கூடாது.

தேவன் வெளிப்படுத்துவதை, சத்தியத்தை, தெளிவாய், தைரியமாய் சொல்கிறவனே தேவ மனுஷன் அதுவே தீர்க்கதரிசியின் லட்சணம்.

மனிதரைப் பிரியப்படுத்த மகிமையான சத்தியத்தை மறைக்கிறவன் மங்கிப்போவான் – மறைந்துப் போவான் – மடிந்துப் போவான் என்பதை வேத சம்பவங்கள் மிக ஆழமாக எடுத்துச் சொல்கிறது.

மாறாக, மனிதர்கள் மனம் புண்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் பண்பட வேண்டும் என்று எண்ணி தேவனை பிரியப்படுத்த துணிந்து பேசுகிறவர்கள் தழைக்கிறார்கள். பட்டயமே வந்தாலும் பிழைக்கிறார்கள்.

நாத்தான் தாவீது முன் அப்படியே நின்றான். தானியேல் நேபுகாத் நேச்சார் முன்பு அப்படியே நின்றான். அவர்கள் இன்றும் வாழ்ந்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

சத்தியத்தை சொல்கியத்திற்கு வளைப்பவர்கள் சகல வசதியுடன் வாழலாம். ஆனால் அவர்கள் செத்தவர்களே! செத்த பிரேதத்திற்கு ஏராளமான மாலைகள், மலர்வளையங்கள், புதுத்துணிகள் போடுவார்கள். ஒன்றையும் அது அனுபவிப்பது இல்லை. அப்படியே இப்படிப்பட்டவர்கள் பூலோகத்தில் மேன்மைகளை அனுபவித்தாலும் நித்தியத்திற்குள் வெறுங்கையாய் நுழைவார்கள்.

சங் 15 : 2ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். **மனதார சத்தியத்தை பேசுகிறவன்** மாத்திரமே அவரது பரிசுத்த பாவத்தில் ஏறமுடியும் – தங்க முடியும். சுவிசேஷகர்களே! போதகர்களே!! எவ்வளவு பேர் பிரசங்கம் கேட்டார்கள். எத்தனை அற்புதம் நடந்தது என்பது முக்கியமல்ல. **மனதார சத்தியத்தை பேசினீர்களா** என்பது தான் முக்கியம்.

பிலேயாம் கடைசி வரை தேவன் சொன்னதை சொன்ன வண்ணமாகவே சொன்னான் என்பதை எண்ணி

மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பாலாக்கின் விருப்பத்திற்கு எதிராக இஸ்ரவேலரை பிலேயாம் ஆசிர்வதித்தது மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவேலர் மோவாபியருக்குச் செய்யப் போகும். காரியங்களை மிகத் தெளிவாக – விரிவாக எண்ணாகமம் 24 : 17 – 22ல் கூறுகிறார்.

3. தன்னைத்தானே தாழ்த்துகிறவன்

பிலேயாமின் கீர்த்தி நாலா திசையிலும் பரவி இருந்தது. அவனை அழைக்க ராஜ பிரதானிகள் தேடி வந்தார்கள். இப்படி இருக்க பிலேயாமின் மன ஓட்டம் எப்படி இருந்தது என்பதை நாடி பிடித்துப் பார்த்த எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியம்.

முரண்களின் தொகுப்பே இவன் தானா என கேள்வி எனக்குள் எதிரொலிக்கிறது. இவனது குறைவுகள் எவ்வளவு அதிகமோ அதற்கு ஈடாக அவனுக்குள் நிறைவுகள் நிறைந்திருந்ததை காணும் போது ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

எண்ணாகமம் 22 : 38ல் பிலேயாம் பாலாக்கை நோக்கி : ‘இதோ உம்மிடத்திற்கு வந்தேன் ஆனாலும் ஏதாகிலும் சொல்லுகிறதற்கு **என்னாலே ஆகுமோ?** தேவன் என் வாயிலே அளிக்கும் வார்த்தையையே சொல்லுவேன்’ என்றதை கவனித்துப் பாருங்கள்.

தன்னிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை. தன்னால் ஒன்றும் இல்லை என்று இவன் தாழ்த்தியது மிகச் சிறந்த பண்பு அல்லவா? இதுதான் தீர்க்கதரிசியினிடத்தில் காணப்பட வேண்டிய அடுத்த உசிதமான சுபாவமாகும்.

பிரியமானவர்களே! நம்மிடத்தில் பணம் இருக்கலாம். பெலன் இருக்கலாம். கிருபை – வரங்கள் இருக்கலாம். இவைகளின் மத்தியில் **என்னால் ஆகுமென்று ஏதும் இல்லை** என்ற அறிக்கை நமது வாயில் இருக்கும் பட்சத்தில் நாம் உண்மையிலேயே தேவனைத் திருப்திப்படுத்துகிறவர்கள். தேவனும் கிரியைச் செய்வார்.

ஆனால் என்னால் முடியும் – ஆகும் என்ற எண்ணம் எந்த மனிதனின் சிந்தையில் எழும்ப ஆரம்பிக்கிறதோ அந்த ஆத்துமாவிற்கு முதல் எதிரியாக தேவனே மாறுகிறார். ஆம்! ‘பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார்’ என்று தானே வேத வசனம் கூறுகிறது.

யாக்கோபு லேயாளிடத்திலும், பில்காள், சில்பாளிடத்திலும் பிள்ளைகளைப் பெற்று இருந்தான். ஆனால் ராகேல் பிள்ளைக் கேட்டு யாக்கோபினிடத்தில் வந்து போராடிய போது அவன் சொன்ன வார்த்தைகளைப் பாருங்கள். (ஆதி 30 : 2) **நான் தேவனா?** கர்த்தர் அல்லவா அடைத்திருக்கிறார் என்றான்.

தேவனுக்கு செலுத்த வேண்டிய கனத்தை புகழை செலுத்தாமல் நமது சுயபலத்தின் மேல் நாம் சாரும்போது நம்மையே தேவனாக உயர்த்துகிறோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இது நம்மை ஆபத்தில் கொண்டு போய் விடும் கவனமாயிருங்கள்.

அப்போஸ்தலர் 12 : 23ல் உள்ள பயங்கரத்தைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஏரோது பிரசங்கம் பண்ணினான். மக்கள் அது தேவசித்தம் என்று புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் ஏரோதோ கர்த்தருக்கு மகிமை செலுத்த தவறினான். நடந்தது என்ன தெரியுமா? கர்த்தர் அவனை அடித்தபடியால் அவன் புழுபுழுத்துச் செத்தான்.

பிரசங்கிமார்களே! கவனமாயிருங்கள். என்னால் ஏதாவது ஆகும் என்று எண்ணாதிருங்கள். மக்கள் புகழட்டும். அதில் தப்பில்லை. அதை தேவனே அனுமதிக்கிறார், அந்த நிலையில் நாம் செய்யவேண்டிய முக்கியமான ஒரு காரியம் உண்டு, நான் அப்பிரயோஜனமுள்ள ஊழியன் என்று அறிக்கைச் செய்து கனத்தை கர்த்தருக்குச் செலுத்துங்கள்.

அப்படிச் செய்தால் நீங்கள் பிழைப்பீர்கள். மட்டுமல்ல, உங்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்கும் மக்களுக்கு முன்பு வெட்கப்படாத ஊழியராய் இருப்பீர்கள்.

3

அற்புதமான ஆண்டவர்

பிலேயாமின் பிரசங்கத்தில் மிக முக்கியமான பக்கம் நமது ஆண்டவரைக் குறித்த அவனது வெளிப்பாடுகள். நமது ஆண்டவர் தமது ஜனங்களுக்கு எப்படிப்பட்டவர் என்பதை பாலாக் போன்ற எதிராளிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவேலர் போன்ற தேவ ஜனத்திற்கும் அவன் விவரித்துக் காண்பித்திருப்பது குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம்.

நாம் அநேக சமயத்தில் சோர்ந்து போவதற்கும், தோற்று போவதற்கும் காரணம் நமது ஆண்டவரை சரியாக அறிந்துக் கொள்ளாததும் – புரிந்துக் கொள்ளாதது மேயாகும். பவுல் நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னாரென்று அறிந்து இருக்கிறேன் என்று எழுதுவதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நமது தேவன் போதுமானவர். குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு மாத்திரமல்ல சகலத்திற்கும் போதுமானவர். காற்றையும், கடலையும் அமைதிப்படுத்த மாத்திரமல்ல கற்சாடிகளில் உள்ள தண்ணீரை ரசமாகவும் மாற்றவல்லவர்.

கண்பார்வை தருபவர் மாத்திரமல்ல, கல்லறையில் உள்ளவர்களையும் எழுப்ப வல்லவர் என்பதை நாம் அறிந்திடல் வேண்டும், கூடவே விசுவாசிக்கவும் வேண்டும்.

இந்த தெளிவான அறிவு இஸ்ரவேல் மக்களிடத்தில் இல்லை என்பது உண்மை. எகிப்தில் பத்து வாதைகளை அனுப்பி பார்வோனை கலங்கச் செய்து விடுதலையாக்கிக் கொண்டு வந்த தேவனை அவர்கள் முழுமையாக விசுவாசிக்கவில்லை.

செங்கடலைப் பார்த்து முறுமுறுத்தார்கள். ஆனாலும் தேவன் அற்புதம் செய்தார். அதற்கு பிறகாவது விசுவாசித்தார்களா என்றால் இல்லை என்று வேதம் சொல்கிறது.

மாராவில் முறுமுறுப்பு, அற்புதம் கண்ட பின்பு இறைச்சிக்கு முறுமுறுப்பு, அங்கேயும் அற்புதம் கண்ட பின்பு மோசே மலையை விட்டு வெளியே வர தாமதித்த போது முறுமுறுப்பு, விக் கிரக ஆராதனை என ஏகப்பட்ட தாறுமாறுகளை நடப்பித்தார்கள்.

இதற்கெல்லாம் சரியான காரணம் தேவனை அவர்கள் சரியான விதத்தில் அறிந்துக் கொள்ளவில்லை என்பது தான் முக்கியம், நம்முடைய தேவன் சகலத்தையும் படைத்தவர், சகலத்தையும் ஆள்கிறவர் என்பதை நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் ஆலமரம் போல் இருக்கிற விசுவாசம் காலப்போக்கில் அநேக ஆவிக்குரிய மக்கள் வாழ்வில் அவரைக் கொடிபோல் பரிணாமம் பெறுவது எப்படி என்று எனக்கு புரியவில்லை.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் ஒரு சூப்பர் திட்டத்தைச் சொன்னார், ‘பாஸ்டர் நாம் விசுவாசத்தில் ஊழியம் செய்கிறோம். திடீரென்று மரித்துவிட்டால் நமது மனைவி – பிள்ளைகள் நிலை என்ன? எனவே ஒரு சங்கம் ஆரம்பிப்போம். மாதம் கொஞ்சம் தொகை போடுவோம். ஊழியர் மரித்தால் இவ்வளவு ரூபாய் குடும்பத்திற்கு கொடுப்போம். அவர் மனைவிக்கு பென்ஷன் கொடுப்போம் என்றார்.

இதுதான் ஆலமரம் அவரைக் கொடியான கதை. அதற்கு பேசாமல் ஒரு வேலைக்கே போய் விடலாமே! குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து கவலைப்படும் ஆத்துமாவே! நிகழ்காலத்தில் உன்னை போஷிக்கிற

கர்த்தர் எதிர்காலத்தில் நிச்சயம் உன் குடும்பத்தை – சந்ததியை காப்பாற்றுவார்.

இப்படி விசுவாசம் ஆடுவதற்கு காரணம் நாம் விசுவாசிக்கும் தேவன் இன்னார் என்று அறியாததே தான். பிலேயாமின் அருளுரையில் நமது தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை தெளிவாக காணமுடியும்.

1. மனம் மாறாத ஆண்டவர் :

பொய் சொல்ல தேவன் ஒரு மனிதன் அல்ல; மனம் மாற அவர் ஒரு மனுபத்திரனும் அல்ல, அவர் சொல்லியும் செய்யாதிருப்பாரோ? அவர் வசனித்தும் நிறைவேற்றாதிருப்பாரோ? என்று பிலேயாம் எண்.23 : 19ல் சொல்லியுள்ள தீர்க்கத்தரிசன அருளுரையை சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

விசுவாசத்தை உயிர்ப்பிக்கக் கூடிய உருவாக்கக்கூடிய அற்புதமான வார்த்தைகள் அவைகள் நமது தேவன் வாக்கு மாறாதவர் – பொய்யுரையாதவர் என்பதை முதலில் வேதத்தில் உரைத்தது இந்த பிலேயாம் தான்.

இதற்கு பின்னால் இதற்கொப்பான வார்த்தைகளை பல தேவதாசர்கள் வசனித்துள்ளார்கள். ‘இஸ்ரவேலின் ஜெயபலமானவர் பொய் சொல்கிறதும் இல்லை, தாம் சொன்னதைப் பற்றி மனஸ்தாப்பப்படுகிறதும் இல்லை. மனம் மாற அவர் மனுஷன் அல்ல என்று சாமுவேல் (1 சாமு. 15 : 29) சொல்லியுள்ளார்.

இதைப் போலவே எலிகூ தனது வசனிப்பில் ‘தேவன் ஒரு விசை சொல்லியிருக்கிற காரியத்தை இரண்டாம் விசை பார்த்து திருத்துகிறவர் அல்லவே’ என்று யோபு 33 : 14ல் பக்தனாகிய யோபுவைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்.

அவர் செய்யக்கூடாதபடி அரிதான காரியம்

வானிலும் இல்லை. பூமியிலும் இல்லை, 'மனம் ஒரு குரங்கு' என்று சிலர் சொல்வது போல மனிதர்கள் மாறிப் போகலாம். அவரின் வார்த்தைகள் ஆமென் என்று இருக்கிறது மாத்திரமல்ல. அவரின் நாமமும் ஆமென் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவர் மனம்மாறாதவர் என்று எழுதினாலும் அவர் மனம் மாறக்கூடிய ஒரே காரியம் உண்டு என்பதையும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்மை தண்டிக்கும் காரியத்தில் நாம் மனந்திரும்பும் போது அவர் மனம் மாறுகிறார் என்பதை வேதத்தில் பல இடங்களில் காண முடியும். ஏசாயாவைக் கொண்டு எசேக்கியா இராஜாவிற்கு தீர்க்கதரிசனமாய் வாழ்வின் முடிவைத் தெரிவித்தார். ஆனால் அவன் மனம் கசந்து அழுதபோது அவர் மனம் மாறினார். 15 ஆண்டுகள் கூட்டிக் கொடுத்தார்.

தேவ பிள்ளையே! உங்களுக்கும் இந்த கிருபை உண்டு. வேத வசனமே உங்களை குற்றவாளியாய் நியாயத்தீர்க்கட்டும் 'எலிப்பொறியில் சிக்கிய எலியைப் போல், இனி ஆக்கினையைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு கூட நீங்கள் வந்திருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் மனம் உடைந்து மன்றாடும் வேளையில் தேவன் மனம் இரங்குவார் கவலைப்படாதீர்கள்.

அவர் மனம் மாற மனிதன் அல்ல. பெற்றோர் - உற்றோர் உங்களை கைவிட்டு இருக்கலாம். நான் உனக்கு இருக்கிறேன் என்று சொன்னவர்கள் மனம் மாறி இருக்கலாம். ஆனால் ஆண்டவர் மனம் மாற மாட்டார்.

நண்பா! நான் உன்னை விட்டு பிரியமாட்டேன் அப்படி பிரிய வேண்டிய நிலை வந்தால் உலகில் வாழமாட்டேன் என்று கூறிய நண்பர்கள் எனக்கு உண்டு.

பாஸ்டர் உங்களுக்காக என் உயிரையே கொடுப்பேன். யார் உங்களுக்கு எதிராக வந்தாலும் நான் மாற மாட்டேன். மறுதலிக்கமாட்டேன் என்று சொன்ன விசுவாசிகள் உண்டு.

ஆனால் அந்த நண்பர்களும் விசுவாசிகளுமே எனக்கு எதிராக கொடுவாளை - சுடுநாவை பயன்படுத்திய போது நான் கொஞ்சம் கூட அதிர்ந்து போகவில்லை.

காரணம் அவர்களுக்கு சுவாசம் நாசியில் தானே தவிர கண்ணிலோ, செவியிலோ அல்ல என்பதை நன்கு அறிவேன். அப்படி அவர்கள் மனம்மாறாவிட்டால் எனக்கு இயேசுவாக மாறியிருப்பார்கள். என் இயேசு மாத்திரமே மெய். மற்ற எல்லாமே பொய்.

அருமையானவர்களே! பிலேயாமின் பீடு நடைப்போடும் இந்த வார்த்தையைப் பாருங்கள். அவர் மனம் மாறுவதும் இல்லை. பொய் சொல்லுவதும் இல்லை.

2. அக்கிரமத்தைக் காணாதவர்

நமது தேவனின் திவ்விய சுபாவத்தை பிலேயாம் எவ்வளவு அழகாக, ஆழமாக சொல்லியுள்ளான் என்பதை கவனியுங்கள்.

அவர் யாக்கோபில் அக்கிரமத்தைக் காண்கிறதும் இல்லை. இஸ்ரவேலில் குற்றம் பார்க்கிறதும் இல்லை' (எண். 23 : 2)

இதன் பொருள் பாவத்தைக் கண்டிக்காமல் கண்சாடையாய் விட்டு விடுகிறவர் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. பாவியை - அக்கிரமம் செய்தவனை ஓரம் கட்டி விடாமல், ஒதுக்கி விடாமல் தூக்கி எடுத்து. ஏற்றம் தருகிறவர் என்பதே சரியான பொருள்.

ஒரு தவறை ஒருவன் செய்துவிட்டால் அவனை ஒரேயடியாக தலையில் அடித்து உட்கார வைத்து விடுவது உலகத்தின் செயல். ஆனால் உடைந்தவனை உருக்கி,

உருவாக்கிய அரிய அந்தஸ்தை வழங்குகிறவர் நமது தேவன்.

இஸ்ரவேலர் எத்தனையோ முறை தேவனை விட்டு சோரம் போனார்கள் - தூரம் போனார்கள். அதே வேளையில் அவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக மனம் திரும்பி உபவாசித்து அவரிடமாய் திரும்பியும் வந்தார்கள். அந்த வேளையில் தேவன் அவர்கள் அக்கிரமங்களை மன்னித்தார். குற்றங்களை மறந்தார்.

இதை வாசிக்கும் என் அன்பு வாசகரே! உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் தவறி இருக்கலாம் அல்லது இடறி இருக்கலாம். மீண்டும் ஆதி நிலைக்கு நான் வரமுடியுமா? மீண்டும் நான் பிரகாசிக்க முடியுமா? என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் நீங்கள் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா? இதோ உங்களுக்கு ஒரு புதுவாழ்வு காத்திருக்கிறது.

தாவீது விழுந்தான். ஆனால் மனம் கசந்து அழுதான். விழுந்த இடத்திலிருந்து எழுந்தான். தேவன் அவனை அவன் ஸ்தானத்தில் நிறுத்தினார் அல்லவா?

பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்தான் சபித்தான். ஆனால் மனம் கசந்து அழுதான் - அவரை தொழுதான். அவனை தேவன் பிரதான அப்போஸ்தலனாக மாற்றவில்லையா?

உனக்கும் தேவ சமூகத்தில் மன்னிப்பு உண்டு - மறுவாழ்வு உண்டு. ஆம்! மனந்திரும்பும் யாக்கோபில் அக்கிரமத்தைக் காண்கிறது இல்லை. ஒப்புக் கொடுக்கும் இஸ்ரவேலரின் குற்றங்களை பார்க்கிறது இல்லை.

எரேமியா 18 ஆம் அதிகாரம் 4ஆம் வசனத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். 'குயவன் வனைந்துக் கொண்டிருந்த மண்பாண்டம் அவன் கையிலே கெட்டுப் போயிற்று

அப்பொழுது அதை திருத்தமாய்ச் செய்யும் படிக்கும், தன் பார்வைக்குச் சரியாய்க் கண்டபடி குயவன் அதைத் திரும்ப வேறே பாண்டமாக வனைந்தான்.

மண்பாண்டம் கெட்டுப் போன போது களிமண்ணை வீசி எறிந்துவிடவில்லை. மாறாக அதே களிமண்ணை திரும்ப தன் பார்வைக்குச் சரியாய் (சிறப்பாய்) கண்டபடி வேறே பாத்திரமாக வனைந்தான். அதைப் போலவே நீங்கள் உங்களைக் கர்த்தரின் கரத்தில் தாழ்த்தி ஒப்புக் கொடுப்பீர்கள் என்றால் உங்களை முன்பைவிட உயர்த்த தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார்.

நீங்கள் வரங்கள் பெற்று ஜொலித்து ஊழியம் செய்து இருக்கலாம். ஏதோ ஓர் தவறினால் இன்று நீங்கள் மங்கி பின்தங்கி இருக்கலாம், வரங்கள் இழந்தது போல இருக்கலாம், இன்று நீங்கள் உங்களை ஒப்புக் கொடுப்பீர்கள் என்றால் அவர் அக்கிரமத்தைக் காணமாட்டார் - குற்றத்தைப் பார்க்க மாட்டார். முன்போல் உங்களை நிறுத்த அவர் மன இரக்கம் உள்ளவர்.

அவர் அழைத்த அழைப்பும் கிருபா வரங்களும் மாறாதவைகள். திரும்ப உங்களை உங்கள் இடத்திலேயே தாவீதைப் போல் நிறுத்துவார். காரணம் அவர் **தூக்கி எறிகிற கர்த்தர் அல்ல, தூக்கி நிறுத்துகிற கர்த்தர்.**

அதே வேளையில் நீங்கள் மிக எச்சரிக்கையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பாவம் பெருகின இடத்தில் கிருபை பெருகிறது உண்மை. அதற்காக கிருபை பெருகும்படி பாவத்தில் நின்று விடாதீர்கள் முடிவு பரிதாபமாக இருக்கும்.

தாவீதும் பேதுருவும் தூக்கி நிறுத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் பிலேயாம். புதிய ஏற்பாட்டில் யூதாஸ் நமக்கு சரியான முன்மாதிரிகள். அவர்கள் மனம் திரும்பவில்லை அல்லது திரும்ப முடியவில்லை தங்கள்

பின்மாற்றத்திலேயே மடிந்து போனார்கள்.

இன்று தேவன் உங்களுக்கு உணர்வை உண்டாக்குவராகில் இன்றே சீர்பொருந்துங்கள். அவர் மன்னிக்கும் தயை பெருத்து இருக்கிறார். நாளை என்பது நமது நாளல்ல.

3. ஆசீர்வதிக்கிற கர்த்தர் :

பிலேயாம் நமது தேவனை குறித்து சொல்லியுள்ள மூன்றாவது குறிப்பைப் பாருங்கள். இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதிப்பதே கர்த்தருக்குப் பிரியம் (எண். 24 : 1) ஆம்! நமது தேவனுக்கு பிரியமான ஒரு காரியம் உண்டானால் அது தமது பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிப்பதேயன்றி வேறொன்றும் இல்லை.

ஆதியாகத்தில் (உலகத்தின் ஆரம்பத்தில்) ஆதாம் ஏவாளை ஆசீர்வதித்தார். உலகத்தில் கடைசியில், வாருங்கள் 'என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே' என்பார் என்றும் வேதம் சொல்கிறது.

நமது தேவன் சபிக்கிறவர் அல்ல, ஆசீர்வதிக்கிறவர். சாபத்தை ஆசீர்வாதமாக மாற்றுகிறவர். தேவ பிள்ளையே! நீங்கள் கலங்க வேண்டியது இல்லை. உங்களை ஒருவரும் சபிக்க முடியாது. சபிக்க வாயையும் திறக்க முடியாது.

இஸ்ரவேலர் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு விரோதமாக ஒருமுறை அல்ல, பல முறை முயற்சி செய்தாலும் அவன் நாளை அசைக்க முடியாதபடி தேவன் ஆளுகைச் செய்தார்.

உங்கள் வாழ்வில் இதுவரையுள்ள எதிர்மறையான காரியங்களை மாற்ற தேவன் வல்லவர் என்பதை விகவாசியுங்கள்.

ஆபிரகாமை கர்த்தர் அழைத்தார் - ஆசீர்வதித்தார். அவன் சீமானாக இருந்தான் (ஆதி 24 : 35) ஈசாக்கை

கர்த்தர் அழைத்தார் - ஆசீர்வதித்தார். 'அவன் ஐசுவரியவனாகி வரவர விருத்தியடைந்து மகா பெரியவனானான்' (ஆதி 26 : 13) யாக்கோபை ஆசீர்வதித்தார். அவன் இரண்டு பரிவாரம் உள்ளவனாக மாறினான்.

தேவன் ஒரு மனிதனை அழைக்கும் போது அவனை உலக ஐசுவரியத்திலும், சமுதாய காரியங்களிலும், ஆவிக்குரிய காரியங்களிலும் ஆசீர்வாதத்தை அருளுகிறார் என்பது வேதம் சொல்லும் வெளிப்படையான சத்தியம்.

தரித்திரம் என்பது கிறிஸ்தவனின் அகராதியில் கிடையாது. பாடுகள் - நெருக்கங்கள் ஏற்படலாம். ஆனால் தரித்திரம் என்பது என்றுமே வராது. மாப்பிசையும், தொட்டி முதற்கொண்டு ஆசீர்வதிக்கிற கர்த்தர் நம்முடைய கர்த்தர்.

இஸ்ரவேலரின் வாழ்க்கையைப் பாருங்கள். அவர்கள் எகிப்தில் நெருக்கப்பட்டார்கள். அதே வேளையில் தேவன் அவர்களை வெள்ளியுடமைகளோடும், பொன்னுடமைகளோடும் புறப்படப்பண்ணினார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் மூன்று அம்சங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. ஆதியாகமம் முதல் அதிகாரத்தில் ஆதாம், ஏவாளை தேவன் ஆசீர்வதித்தபோது சொன்ன ஆசீர்வாதமான வார்த்தைகளைச் சற்று கவனித்துப்பாருங்கள்.

பலுகி - பெருகி - கீழ்ப்படுத்துங்கள் ஆதி 1 : 28

தமிழ் ஆங்கிலம் மூலமொழி

1. பலுகி FRUITFUL PARAH

2. பெருகி MULTIPLY RAPAH

3. நிரப்புங்கள் REPLENISH MALA

பலுகுதல் என்பது நம்மில் நாமே ஆசீர்வாதமாகி கனி தருகிற அனுபவம். திராட்சைக் கொடி **மிருந்த கனி**

கொடுக்கிறதை இஃது காண்பிக்கிறது.

திராட்சை செடி வளரலாம். ஆனால் அது கனி கொடாமல் இருக்கலாம் அல்லது கொஞ்சம் கனி கொடுக்கலாம் அல்லது ஒரு வேளை கசப்பான கனி கொடுக்கலாம். (ஏசாயா 5 : 2)

தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கும் போது **மிகுந்த - சிறந்த** கனி கொடுக்கும் அனுபவத்தில் நடத்துகிறார். அப்படி செய்ய சில வழிமுறைகளை தேவன் கையாளுகிறார். (யோவான் 15 : 2) என்று இயேசு சொன்னதை சற்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“கனிகொடுக்கிற கொடி எதுவோ அது அதிக கனிகளை கொடுக்கும்படி அதைச் சுத்தம் பண்ணுகிறார்”

சுத்தம் பண்ணுகிறார் என்பது என்ன தெரியுமா? ஒரு தோட்டக்காரன் திராட்சை செடி கனி கொடுக்கும்படி அதன் கிளைகளை வெட்டி விடுகிறார். அடுத்து அதன் வேர்பகுதிகளை நன்றாக கொத்தி விடுகிறார். இதுதான் சுத்தம் பண்ணுதல்.

இப்படி செய்யும் போது அந்த செடி, சிலவற்றை இழக்க நேரிடுகிறது. அப்படியே நாம் தேவனுக்கு முன்பாக கனி கொடுக்கும்படி இதே முறையில் சில ‘வெட்டி விடுதல்களை’ தேவன் செய்கிறார். சில நஷ்டங்கள் - கஷ்டங்கள் தற்காலிகமாக தோன்றும். பொறுத்து இருப்போமானால் மிகுந்த கனி கொடுப்போம்.

நமது சபையை கனி கொடுக்கும் சபையாக மாற்ற கர்த்தர் நினைக்கும் போதும் அதை சுத்தம் பண்ணுகிறார். எனவே சில வேண்டாத கிளைகளை அவரே வெட்டி விடுகிறார். இது அவரின் இரகசியம். திடீரென சில ஆத்துமாக்கள் சபையை விட்டு ஓடுவதை குறித்து ஊழியர்கள் வேதனைப்பட தேவையில்லை. புதிய இலைகள்,

கிளைகள், கனிகள் உண்டாகும்படி இவைகளை தேவன் கழித்துப் போட்டு இருக்கிறார் என்பதை எண்ணி ஸ்தோத்திரியுங்கள். பல புதிய வரவுகள் சபையில் உண்டாகும்.

பலுகுதல் என்பது தன்மையில் ஏற்படும் ஆசீர்வாதம் (BLESSING IN QUALITY) பெருகுதல் என்பது எண்ணிக்கையில் ஏற்படும் ஆசீர்வாதம் (BLESSING IN QUANTITY)

தேவன் ஒரே சமயத்தில் அளவிலும், தன்மையிலும் நம்மை ஆசீர்வதித்து பூமி முழுவதும் கீழ்படுத்தி நிர்ப்ப உதவி செய்கிறார். (BLESSING IN AUTHORITY)

ஆதியிலே தேவன் பூமியை ஆளும் அதிகாரத்தை மனிதனுக்கு கொடுத்தார். ஆனால் சாத்தான் அதைக் கெடுத்தான். எனினும் நமது இரட்சகர் சிலுவையில் வெற்றிச் சிறந்து சகல அதிகாரங்களையும் மீண்டும் நமக்கு தந்திருக்கிறார் ஆம்! அவர் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிற கர்த்தர் அதுவே அவருக்கு பிரியம்.

பிரியமானவர்களே! நமது தேவன் யார் என்பதை சரியாய் அறிந்து உங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டால் உங்களைப் போல் பாக்கியவான் யாரும் இந்த உலகத்தில் இருக்க முடியாது.

சாத்தான் பொய்யனும் பொய்க்கு பிதாவுமாயிருக்கிறான். ஆனால் நமது ஆண்டவர் பொய்யுரையாத தேவன். மனம் மாறாத அற்புதமான ஆண்டவர்.

சாத்தான் குற்றம் சாட்டுகிறவன். நமது ஆண்டவரோ குற்றத்தைக் காணாதவர். மன்னிக்கும் தயை பெருத்தவர்.

சாத்தான் அழிக்கிறவன். அழிவைக் கொண்டு வருகிறவன். நமது ஆண்டவரோ நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறவர்.

தகுதி பார்த்து ஆசீர்வதிக்கிறவர் அல்ல. நம்மைத் தகுதிப் படுத்தி ஆசீர்வதிக்கிறவர்.

கண் திறக்கப்பட்ட பிலேயாம் இந்த வெளிப்பாட்டைப் பெற்றான். ஆனால் இருதயம் திறக்கப்படாததினால் அநியாயமாய் செத்தான். தேவ பிள்ளையே! ஆழமான சத்தியங்களை. வெளிப்பாடுகளை அறிந்து கொள்வது முக்கியமல்ல. அவைகள் உங்கள் அனுபவமாக இன்றே மாறட்டும்.

தேவன் குற்றம் பார்க்கிறவர் அல்ல என்பதை இன்னும் நாம் சரியாக புரிந்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். குற்றம் சரீரத்தில் உள்ள ஒரு புண் என்று வைத்துக் கொண்டால் இதில் பிசாசின் அணுகு முறையும். தேவனின் அணுகு முறையும் நேர் வித்தியாசமாக இருக்கிறது.

பிசாசும் புண்ணை சீழ்பிடிக்க வைத்து இரணத்தை பெரியதாக்கி முழு சரீரத்தையும் ஊனப்படுத்துகிறான் – உருக்குலையச் செய்கிறான்.

ஆனால் தேவன் அந்தப் புண்ணில் கீலேயாத்தின் பிசின் தைலத்தைப் பூசி, காயங்கட்டி நம்மை காப்பாற்றுகிறார் என்பது முக்கியம்.

தேவன் காயம் கட்டுவது உண்மை என்றாலும் இதிலும் தேவன் ஒரு எதிர்பார்ப்பு வைத்திருக்கிறார். எந்த மனிதன் தான் காயம்பட்ட விதத்தையும், காயத்தையும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறானோ அவனின் காயத்தை தேவன் கட்டுகிறார்.

தான் காயம்பட்ட விதத்தையும், காயத்தையும் மறைப்பவனுக்கு தேவன் காயம் கட்ட இறங்கி வந்திடுவது இல்லை. 'தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடைய மாட்டான். அவைகளை அறிக்கைச் செய்து விட்டு

விடுகிறவன் இரக்கம் பெறுவான்' என்ற வசனத்தை இந்த பகுதியுடன் இணைத்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

முந்தின குறிப்பில் தேவன் ஆசீர்வதிக்கிறவர் என்று கவனித்தோம். இங்கே மற்றுமொரு காரியத்தை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

தேவன் வாக்கு மாறாதவர். அவரது வாக்குத்தத்தங்கள் மாறாதவைகள் ஆகிலும் அவர் தமது வாக்கை நிறைவேற்றும் ஆணையை – கிரியையை சில வேளைகளில் கிடப்பில் போட்டு விடுகிறார்.

ஏன்? எப்போது? என்பதை வேதத்தை வாசித்துப் பார்த்தால் கண்டு கொள்ள முடியும் 'கால் மிதிக்கும் தேசமெல்லாம் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களுக்கு தருவார்' உங்கள் சத்துருக்கள் எழுவுழியாய் ஓடிப்போவார்கள் என்பதெல்லாம் தேவன் இஸ்ரவேலர்க்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தம்.

இந்த வாக்கின்படி வழி நெடுக உள்ள ராஜ்யங்களை ஜெயித்துக் கொண்டே இஸ்ரவேலர் கானாளை நோக்கி பயணித்தார்கள். எந்த வித ஆயுதமுமின்றி எரிகோவை எக்காளம் ஊதியே தகர்த்து விட்டார்கள்.

ஆயினும் என்ன ஆயிற்று தெரியுமா? ஆயி என்கிற சிறிய பட்டணத்தை ஜெயிக்க முடியாமல் தோற்றுப் போனார்கள் – பலர் உயிர்நீத்துப் போனார்கள்.

இஸ்ரவேலரின் தேவன் எங்கே போனார்? அவர் வாக்குத்தத்தம் என்னவாயிற்று? ஆசீர்வதிப்பதே பிரியம் என்று எழுதியிருக்க வாதைக்கு மக்களை ஒப்புக் கொடுத்தது ஏன் தெரியுமா?

மறைக்கப்பட்ட பாவம்! எரிகோவின் தீட்டானவைகள் என்று தேவன் சொன்னதை திருடி ஆகான் புதைத்து வைத்திருந்தான்.

தேவன் குற்றத்தைக் காணாதவர் – கண்சாடையாய் விடுகிறவர் அல்ல. காண சகியாதவர் என்பதை மறந்து

விடாதீர்கள். தேவன் எப்போப்பட்ட பாவத்தையும் மன்னிக்க இரக்கம் உள்ளவர் என்பதை ஞாபகப்படுத்தி மேலும் தொடருகிறேன்.

சபையின் மேல் வாதை - குடும்பத்தின் மேல் வாதை - சரீரத்தில் வாதை இதற்கு காரணம் ஆகான் புதைத்து வைத்திருந்தான். புதைக்கப்பட்டவை வெளியே வந்த பின் தான் வெற்றி வந்தது மறந்து விடக்கூடாது.

ஆகான் இரண்டு வகையான காரியங்களை புதைத்து வைத்து இருந்தான். முதலாவது பாபிலோனிய சால்வை. சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டியது. பொன்னும் வெள்ளியும் கர்த்தரின் சமூகத்தில் படைக்கப்பட வேண்டியது.

உலகத்துக்குரியவைகளை ஒழித்துப் போடாதவனும் தேவனுக்குரியவைகளை ஒளித்து வைப்பவனும் சபிக்கப்பட்டவன். அவன் நிமித்தம் அவன் குடும்பத்திற்கு வாதை, சபைக்கும் வாதை.

தெய்வப் பிள்ளையே! ஆராய்ந்துப் பாருங்கள். தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் எதிரிடையாக உன்வாழ்வில் நிறைவேறுகிறதா - புதைக்கப்பட்டவைகளை வெளியே கொண்டு வாருங்கள்.

உலகத்திற்குரியவைகளும் உங்களிடம் இருக்கக் கூடாது. தேவனுக்கு என்று பரிசுத்தம் பண்ணப்பட வேண்டியவைகளும் உங்களிடம் இருக்கக் கூடாது. கவனமாயிருங்கள்.

சீராக! சிறப்பாக வளர்ந்து வருகிற சபை சில நேரங்களில் சிதருதேங்காய் போல உடைந்துப் போகிற நிலைமை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு காரணம் சாத்தானின் நேரடியான கிரியை அல்ல. மாறாக ஆவிக்குரியவர்களின் மறைக்கப்பட்ட பாவமே. ஒரு ஆகான் போதும் ஒரு முழு சபையை கெடுத்து விட.

இப்படிப்பட்ட ஆகான்களை கல்லெறிந்துக் கொல்ல வேண்டும். சபை போதகர்களே கல்லெறிந்துக் கொல்லத்

தெரியாவிட்டால் பரவாயில்லை. குறைந்தபட்சம் சபையை விட்டு வெளியே தூக்கி எறியவாவது துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்.

நல்ல செடியில் பூச்சிப் பிடித்து இருக்கும் போது மருந்து அடித்துப் பாருங்கள் சரிபடவில்லையென்றால் மற்ற செடிகளை காப்பாற்றும்படி இந்தச் செடியை பிடுங்கி எறிவதை தவிர வேறு வழியில்லை. அப்படிச் செய்யத் தாமதிக்கும் போது முழு தோட்டமும் புழு பிடித்துவிடும்.

ஜெபித்து ஆத்துமாக்களை சபைக்குள்ளே கொண்டு வருவது மாத்திரமல்ல. சில களைகளான ஆத்துமாக்களை ஜெபித்தே சபையை விட்டு அனுப்பவும் ஊழியனுக்கு தெரிந்து இருக்க வேண்டும் என்கிற பாடத்தை நான் சமீபத்தில் கற்றுக் கொண்டேன்.

நம்முடைய தேவன் அக்கிரமத்தைக் காணாதவர். குற்றத்தைப் பார்க்காதவர். எப்படிப்பட்ட நபரும் தன்னைத் தாழ்த்தும் போது சகலத்தையும் கடலின் ஆழத்தில் போட்டு நம்மைத் தொடர்ந்து பழையபடியே சிநேகிக்கிறவர். பழையவைகளை நினைத்துப் பாராமல் தமது வாக்கை நிறைவேற்ற தொடர்ந்து நடத்தும் அற்புதமானவர்.

அதனால் தான் விழுந்த தாவீது எழுந்து அழுத போது அவன் சிங்காசனம் நிலைப்பட்டது. பேதுரு மனங்கசந்து அழுதபோது பரத்தின் திறவுகோல் அவன் கையில் அருளப்பட்டது.

பிரியமானவர்களே! நாம் ஆராதிக்கும் தேவன் மனம் மாறாதவர். குற்றம் காணாதவர். பிரியத்துடன் ஆசீர்வதிப்பவர். நீங்கள் இஸ்ரவேலராய் நடந்து கொண்டால் இவை மூன்றும் உங்களுக்கு உண்டு.

4

அழைக்கப்பட்டோரின் மேன்மைகள்

பிலேயாம் நமது ஆண்டவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை தேவ ஜனத்திற்கு தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னது மாத்திரமல்ல. தேவ ஜனம் எப்படிப்பட்ட சீரைப் பெற்ற ஜனம் என்பதையும் மிகத் தெளிவாக தனது அணுகுமுறையில் கூறியிருப்பதை நாம் நிச்சயம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தாங்கள் எந்தவிதமான சீரைப் பெற்று இருக்கிறோம் என்று அறியாததினால் தான் இன்று தேவனுடைய ஜனத்தில் அநேகர் சிறைப்பட்டு போயிருக்கிறார்கள்.

தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் (எண். 24 / 2) பிலேயாமின் மேல் இறங்கி மிகப் பெரிய தேற்றும் சத்தியத்தை இஸ்ரவேலருக்கும் அவரது சபைக்கும் கொடுத்து இருக்கிறார்.

இந்த வாக்கியங்களை வசனித்த பிலேயாம் பின்னாளில் தனது இருப்பிடத்திற்கு திரும்பப் போன வேளையில் பட்டயத்தால் மடிந்துப் போனான். வசனிக்கும் போது பாலாக்கின் பக்கத்தில் இருந்தான். இருப்பினும் இவன் உரைத்த இந்த தீர்க்கதரிசன வாக்குத்தத்தங்கள் சிதறாமல் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கும், வேத புஸ்தகத்திற்கும் வந்து சேர்ந்தது மிகப்பெரிய அதிசயம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏனெனில், பிலேயாம் இதை எப்படி இஸ்ரவேலருக்கு செய்தியாக அனுப்பினான் என்று தெரியவில்லை. அதுபோலவே இஸ்ரவேலரின் எதிரியாகிய பாலாக் இந்த வார்த்தைகளை தொகுத்து இஸ்ரவேலருக்கு

சொல்லியிருக்கவும் வாய்ப்பு இல்லை.

ஒருவேளை இவைகளின் எழுத்துப் பிரதி மோசேக்கு கிட்டி இருக்கலாம். அல்லாத பட்சத்தில் கார்த்தரே மோசேக்கு மீண்டும் இக்காரியங்களை வெளிப்படுத்திக் கொடுத்து மோசேயின் ஐந்தாகமத்தில் இவைகள் வரும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம்.

தேவனுடைய கிருபையை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். எதிரிகள் நம்மை சபிக்க வாயைத்திறக்கும்போது அதை அவர்கள் வாயாலேயே ஆசீர்வாதமாக மாற்றுகிறார்.

மாத்திரமல்ல அந்த ஆசீர்வாத வாக்குத்தத்தங்களை எவரும் மறைக்காதபடி நமக்கு முன்பாக கொண்டு வந்து சேர்க்கிறார்.

இஸ்ரவேலர் வழியில் பலமுறை தேவனை பரீட்சித்து வீழ்ந்துப் போனாலும் அவர்களை அழைத்த தேவன் ஒவ்வொரு முறையும் தூக்கி நிறுத்தி நிலைப்படுத்தியதை எண்ணாகமத்தில் தெளிவாக காண்கிறோம்.

பிலேயாமின் அணுகுமுறையில் தேவனுடைய ஜனம் எப்படி இருப்பார்கள் அல்லது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சில குறிப்புகளை உங்களுடன் பகிர்ந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1. தனித்து வாசம் பண்ணுவார்கள் :

அந்த ஜனங்கள் ஜாதிகளோடு கலவாமல் தனியே வாசமாயிருப்பார்கள் (எண். 23 :9) தேவ ஜனத்தைக் குறித்த தேவனின் எதிர்பார்ப்பு அவர்கள் தனியே வாசம் பண்ண வேண்டும் என்பதே.

வேத புத்தகத்தில் ஆதியாகமம் முதல் வெளிப்படுத்தல் வரை வேறு பிரிதலைக் குறித்த கிரமமான தேவ நடத்துதலை வாசிக்க முடியும்.

ஜலத்தை ஜலத்திலிருந்து பிரித்தார். ஜலத்திலிருந்து பூமியைப் பிரித்தார். இருளையும், வெளிச்சத்தையும்

பிரித்தார் இவைகள் இயற்கையில் தேவன் உண்டு பண்ணின வேறு பிரித்தல்.

ஆபிரகாமை வேறு பிரித்தார். அவனை லோத்தை விட்டு பிரித்தார். இது அழைப்பின் போது ஆண்டவர் உண்டாக்கும் வேறு பிரித்தல்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்களை எகிப்திலிருந்து வேறு பிரித்து கொண்டு வந்தார். இது அந்தகார அதிகாரத்திலிருந்து வேறு பிரிந்து வருதல்.

இதைப் போலவே புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர் காலத்தில் கர்த்தர் வேறு பிரிதலின் உபதேசத்தைக் கொடுத்தார். 'மாறுபாடுள்ள இந்த சந்ததியை விட்டு விலகி உங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளுங்கள்' (அப். 2 : 40) என்று பேதுரு பிரசங்கித்தார்.

பின்னர் சபைகளுக்கு பவுல் கடிதம் எழுதுகிற போது 'ஆகையால் நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டு பிரிந்து போய் அசுத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்' என்று கூறுகிறார் (2 கொரி 6 : 17)

உலகத்தின் கடைசியில் வெள்ளாடுகளையும், செம்மறியாடுகளையும் வேறு பிரித்து நித்தியப் பங்கை வழங்கப் போகிறார் என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஜாதிகளோடு கலவாமல் தனியே வாசம் பண்ணுவது தேவனுடைய சித்தமாகும். இப்படிச் செய்பவர்களே அவருக்கு மணவாட்டி சபையாக மாற முடியும்.

மீகா 7 : 14ல் கர்மேலின் நடுவில் தனித்து வனவாசமாயிருக்கிற உமது சுதந்திரமான மந்தை என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதை கவனியுங்கள்.

மீன்களே! நீங்கள் உப்புத் தண்ணீரில் வாழ்ந்தாலும் உப்பு உங்களில் ஏறக்கூடாது. ரோஜாக்களே! நீங்கள்

முட்களின் நடுவில் இருந்தாலும் முட்களுக்குள் சிக்கி கிழியக் கூடாது.

ஆவிக்குரியவர்களுக்கும், உலகத்தாருக்கும் இடையில் மிகப் பெரிய வேறுபாட்டின் ஜீவியம் இருக்க வேண்டும். இந்த உலகத்தின் சடங்குகள் - பழக்கங்கள், அஞ்ஞானமார்க்கத்தினர்களின் செயல்பாடுகள் அணுவளவும் நமது வாழ்வில் இருக்கக்கூடாது.

அப்படிச் கற்றுக் கொள்கிறவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை விற்றுப் போடுகிறார்கள். முடிவில் இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக் குறித்து அசதியாய் இருந்து அல்லல் படுவார்கள்.

கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற பெயரில் கண்மூடித்தனமாக விக்கிரக வழிபாடுகளுக்கு வரவேற்பு கொடுக்கக்கூடாது. ஒரு கிறிஸ்தவ நண்பர் தனது திருமண பத்திரிக்கைக்கு மஞ்சள் தடவி கொண்டு வந்து கொடுத்தார். கேட்டால் இது தமிழர் பண்பாடு என்றார். மஞ்சள் தடவவது தமிழ் கலாச்சாரம் அல்ல. அதன் பின்பு விக்கிரக வணக்கம் இருக்கிறதை அறிந்திடல் வேண்டும்.

திருமண காரியங்கள், குடும்ப காரியங்கள் எதுவானாலும் வேத வசனம் சொல்கிறபடி அந்நிய நுகத்தில் அவிசவாசிகளுடன் பிணைக்கப்படாமல் உங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

'இவர்கள் ஜாதிகளோடு கலவாமல் தனித்து இருப்பார்கள்' என்று கர்த்தர் சொன்ன வாக்கை இஸ்ரவேலர் பலமுறை மீறி ஜாதிகளோடு கலந்து சோரம் போனார்கள். அப்போதெல்லாம் வாதை வந்து பல்வேறு தேவ தண்டனையை அனுபவித்தார்கள்.

தேவனுக்கென்று தனித்து வாசமாய் இருக்கும் மந்தையை அவர் தமது கோலால் மேய்க்கிறார் என்பது

மிகப்பெரிய சிறப்பாகும்.

2. பெலன் பெற்ற ஜனங்கள் :

தேவன் தாம் தெரிந்து கொள்கிற ஜனங்களுக்கு விசேஷித்த பெலனை தருகிறார் என்று வேதம் கூறுகிறது. பிலேயாம் அருளிய வார்த்தையில் காண்டா மிருகத்திற்கு ஒத்த பெலன் அவர்களுக்கு உண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த காண்டா மிருகத்திற்கு ஒத்த பெலன் என்ற வார்த்தையை இரண்டு முறை பயன்படுத்தி இருக்கிறார். (23 : 22, 24 : 8) அதைப் போலவே இஸ்ரவேலரை சிங்கம் என்றும் இரண்டு முறை கூறி இருக்கிறார். (எண். 23 : 24, 24 : 9).

உண்மையாகவே மற்ற மக்களைவிட தேவ ஜனங்களுக்கு விசேஷமான பெலத்தை தேவன் தந்தருளிகிறார். இஸ்ரவேலர் எகிப்தில் இருந்த போது பார்வோனே வியக்கும்படி எபிரேய ஸ்திரீகளுக்கு மருத்துவச்சிகள் வருவதற்கு முன்பே பேறு காலத்தை அடையப் பெலன் தந்தார்.

ஆகாப்பின் இரதத்திற்கு முன்பு ஓடத்தக்கதான பெலன் எலியாவிற்கு இருந்தது. பட்டணத்தை வாசல்களின் கதவுகளை தோள் மேல் வைத்துக் கொண்டு நடக்கும் அளவிற்கு சிம்சோனுக்கு பெலன் இருந்தது. சிங்கத்தின் வாயை, கரடியின் தாடையை கிழிக்க மாபெரும் பெலன் தாவீதுக்கு இருந்தது.

பெலன் இரண்டு வகைப்படும். முதலாவது சரீர பெலன், மற்றது ஆவிக்குரிய பெலன், பழைய ஏற்பாட்டு பக்தர்கள் சரீர பலத்தில் மிகுந்து இருந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டு பக்தர்களோ ஆவியில் சிறப்பான பெலன் பெற்று இருந்தார்கள்.

அதற்கு காரணம் இயேசு, 'பரிசுத்த ஆவி உங்களிடம் வரும் போது நீங்கள் பெலன் அடைவீர்கள் என்று சொல்லியிருந்த வார்த்தையின்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆவியின் பலத்தினால் சபையை இடைக்கட்டுகிறார்.

அதனால் தான் முடவர் எழும்பினார்கள். மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்தார்கள். வியாதியஸ்தர்கள் சொஸ்த மானார்கள்.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் யார் தெரியுமா? காண்டா மிருகத்திற்கு ஒத்தவர்கள். சிங்கத்திற்கு ஒப்பானவர்கள் – நினைவில் வையுங்கள் உலகில் இருப்பவனை விட உங்களுக்குள் இருக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவர் மகா பெலன் பொருந்தியவர். ஆதலால் அபிஷேகத்தைப் பெற்ற தேவ ஜனம் வெடிமருந்துக் கொப்பான வல்லமைப் பெட்டகங்கள்.

சிம்சோனுக்குள் இந்த ஆவி இருந்த போது அவன் பெலவானாக இருந்தான். அவன் வழி விலகிய போது ஆவியானவர் அவனை விட்டு போனபடியால் அவன் பெலன் இழந்து வேடிக்கைப் பொருள் ஆனான்.

அன்பானவர்களே ! நீங்கள் காண்டாமிருகத்திற்கொப்பான பெலன் உள்ளவர்கள் தான். பரிசுத்த ஆவி உங்களில் உள்ள வரை தான் இந்த அந்தஸ்து. பரிசுத்த ஆவியை இழந்து விட்டால் நீங்கள் அநேகருக்கு வேடிக்கைப் பொருளாவீர்கள். கவனமாயிருங்கள் !

3. ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மக்கள் :

இஸ்ரவேலரை கர்த்தர் எகிப்தின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து நடத்திக் கொண்டு வந்த போது அவர்களுக்கு அவர் காண்பித்த அற்புதங்களை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அவர்களை வெள்ளியுடமைகளோடும், பொன்னுடமைகளோடும் தேவன் புறப்படப் பண்ணினார். 400 வருடம் அடிமைகளாக இருந்தவர்கள் ஜசுவரியவான்களாக புறப்பட்டு வந்தார்கள்.

அவர்கள் ஆசீரை பிலேயாம் வர்ணிப்பதைச் சற்றுப் பாருங்கள்.

1. பரவிப் போகிற ஆறுகள்.
2. நதியோரத்தில் உள்ள தோட்டங்கள்.
3. கர்த்தர் நாட்டின சந்தன மரங்கள்.
4. தண்ணீர் அருகே உள்ள கேதுரு எண். 24 : 6

தேவன் அவர்களை செழுமையாக, ஆசீர்வாதமாக, அலங்காரமாக ஆசீர்வதித்து வைத்தார்.

தேவன் அவர்களை அழைக்கிறாரோ அவர்களை சகலத்திலும் ஆசீர்வதிக்கிறார். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு என்பவர்களை தேவன் ஆசீர்வதித்தது இப்படித்தான்.

இதில் மிகப்பெரிய சிறப்பு என்ன தெரியுமா? நாம் ஆசீர்வாதமாக இருப்பது மாத்திரமல்ல. நம்மை எவர்கள் ஆசீர்வதிக்கிறார்களோ அவர்களையும் கர்த்தர் ஆசீர்வதிக்கிறார். அதைப் போலவே நம்மை சபிப்பவர்களையும் சபிக்கிறார் என்பது பிலேயாமின் அருளுரையின் சிறப்பம்சமாகும்.

‘உங்களை ஆசீர்வதிக்கிறவன் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவன். உங்களை சபிக்கிறவன் சபிக்கப்பட்டவன்’ (எண் 24 : 9)

இவ்வளவு அழகாக இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதித்த பிலேயாம் இந்த வாக்கின்படி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டானா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இல்லை என பளிச்சென்று சொல்லிவிடுவீர்கள் !

இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதித்தும் பிலேயாம் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளாதது ஏன் தெரியுமா? அவன் தேவன் சொல்லிவிட்டாரே என்று ஆசீர்வதித்தானே தவிர மனப்பூர்வமாய் ஆசீர்வதிக்கவில்லை.

தெய்வ பிள்ளையே ! மனப்பூர்வமாக நீங்கள் மன்னிப்புக் கேட்காவிட்டால் ! மனப்பூர்வமாக ஆசீர்வதிக்காவிட்டால், மனப்பூர்வமாக ஒப்புரவாகாவிட்டால் எல்லாமே உங்களுக்கு எதிர் வினையைத் தான் கொண்டு வரும். மறந்து விடாதீர்கள்.

சந்தோஷமாய் சகோதரர்களை வாழ்த்துங்கள். ஆசீர்வதியுங்கள். அப்போது அவைகள் பன்மடங்காய் உங்கள் மேல் திரும்பி வரும். அதே வேளையில் ஆசீர்வாதம் பெற்ற நமக்கு எதிராக எவரும் வாயைத் திறக்க முடியாது. அப்படி திறந்து விட்டால் அவர்களுக்கு வாயே இருக்காது என்பதற்கு பிலேயாமின் வாழ்வே சாட்சி.

அழிவின் பாதையில் பிலேயாம்

ஒரு மனிதனின் பிறப்பைவிட அவனது இறப்புதான் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எப்படி பிறந்தான்? என்பதல்ல, எப்படி இறந்தான்? என்பதை வைத்து தான் அந்த மனிதனுக்குச் சிறப்பைக் கொடுக்கிறது சமுதாயம்.

இதைத் தான் வேதம் ஒரு காரியத்தின் துவக்கத்தைப் பார்க்கிலும் முடிவு முக்கியம் என்று போதிக்கிறது. கடந்த அதிகாரம் முழுவதும் பிலேயாமின் நிறைவுகளை புகழ்மாலையாக தொகுத்த நான் இந்த அதிகாரத்தை எழுதுவதற்கு சற்று வேதனைப்படுகிறேன்.

காரணம் பிலேயாமின் ஆரம்பம் நடுப்பகல் சூரியனைப் போல் பிரகாசமுள்ளதாக ஆரம்பித்து அந்திசாயும் வேளையில் சூரியன் அஸ்தமிப்பது போல அனைத்து கிருபைகளையும் இவன் இழந்து அஸ்தமனத்திற்குள் அழிந்து போனது வேதனை அளிக்கிறது.

வேதம் எவ்வளவு அழகாய் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது பாருங்கள். நான் மேலே சொன்ன உவமை வேத புத்தகத்தில் உள்ளது தான். நீதி 4 : 18ல் நீதிமான்களின் பாதை நடுப்பகல் வரைக்கும் அதிகமதிகமாய் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப் போலிருக்கும்.

அதன் பொருள் என்ன தெரியுமா? உதய சூரியனைப் போல வாழ்க்கைத் தோன்றி உச்சி வெயில் சூரியனைப் போல் பிரகாசிப்பது நீதிமானின் வாழ்க்கை.

ஆனால் பிலேயாமின் வாழ்வில் தலைகீழாக நடந்து விட்டது. ஆரம்பம் உன்னதமாய் இருந்தது. ஆனால் முடிவோ உன்மத்தமாய் இருந்தது.

பிலேயாமின் வாழ்க்கை கடைசிக் கால சபையின்

பரிசுத்தவான்களுக்கு சிறப்பாக ஊழியர்களுக்கு நல்லதொரு எச்சரிக்கை விளக்கு.

பிலேயாமின் வாழ்க்கை கடைசிக் கால சபையின் பரிசுத்தவான்களுக்கு சிறப்பாக ஊழியர்களுக்கு நல்லதொரு எச்சரிக்கை விளக்கு.

நீங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் குறித்து மேன்மைப் பாராட்டாதீர்கள். பாராட்டப்படுவதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடையாதிருங்கள். நீங்கள் மற்றவர்களை வழி நடத்துவதைவிட நீங்கள் உங்களை சரியாய் காத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

பிலேயாம் தேவனை தரிசித்தான். தேவ வார்த்தையைப் பெற்றான். தேவன் சொன்னபடி இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதித்தான். அவனால் ஆசீர்வாதமான தேவ வார்த்தை பெற்ற மக்கள் லட்சோபலட்சம் மக்கள். ஆனால் அவ்வளவு பேரை ஆசீர்வாத வார்த்தைச் சொல்லி உற்சாகப்படுத்திய பிலேயாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டானா? என்றால் இல்லை என்கிற பதில் தான் வரும்.

நன்றாய் கவனியுங்கள்! இயேசு கிறிஸ்துவும் இந்த உலகத்தில் ஊழியம் செய்த நாட்களில் இதற்கொப்பான ஒரு காரியத்தைச் சொல்லிப் போனார்.

என்ன அது தெரியுமா? அந்நாட்களில் அநேகர் வந்து, ஆண்டவரே உமது நாமத்தில் தீர்க்கத் தரிசனம் உரைத்தோம். பிசாசுகள் துரத்தினோம் என்பார்கள் நானோ உங்களை அறியேன் என்றார்.

ஏன் தெரியுமா? அவர்கள் ஊருக்கு எல்லாம் செய்தார்கள் உள்ளுக்குள் தேவ சித்தத்தைத் தள்ளிப் போட்டார்கள். பிரியமானவர்களே! உங்கள் பாட்டு ஆயிரம் பேருக்கு ஆசீர்வாதமாக அமையலாம். உங்கள் பிரசங்கங்கள் பல ஆயிரம் பேர்களை மாற்றலாம். ஆனால் உங்கள் சொந்த வாழ்வில் தேவ சித்தம் செய்யாவிட்டால் உன் காரியம்

எல்லாம் வீண், மாயை என்பதை மறந்து விடாதே.

முன்பு நீ குணப்படு, பின்பு உன் சகோதரனை ஸ்திரப்படுத்து. முன்பு உன் கண்களில் இருக்கிற உத்திரத்தை எடுத்துப் போடு. பின்பு உன் சகோதரன் கண்ணில் இருக்கிற துரும்பை எடுத்துப் போட வகை பார்ப்பாய் என்று இயேசு கிறிஸ்து சொன்னதை திருச்சபை மறந்துவிடக்கூடாது.

சாமுவேலை கர்த்தர் கூப்பிட்ட போது அதை அவன் அறியாதிருந்தான். உடனே ஏலி 'சொல்லும் அடியேன் கேட்கிறேன்' என்று சொல்லும்படி கற்றுத் தந்தான். ஏலி சொன்னதை சாமுவேல் சொன்னான் - செய்தான். ஆகவே தேவ சித்தம் அவன் வாழ்வில் நிறைவேறியது.

ஏலி சாமுவேலுக்கு சொல்லி தந்தானே தவிர தன் வாழ்வில் ஒரு நாளும் இந்த அறிக்கையை செய்யவில்லை. சாமுவேல் தேவ வார்த்தையை சொன்ன போது கூட அதை அல்லத் தட்டினான். அதினால் அவன் குடும்ப ஊழியம் அவனோடு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இன்று திருச்சபையில் அநேகருக்கு ஏலியின் அபிஷேகம் தான் இருக்கிறது. மற்றவர்களை ஆவிக்குரிய வாழ்வில் - வழியில் நடத்துகிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் அந்த வழியில் நகர கூட முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

சவுல் என்கிற பவுலை கர்த்தர் சந்தித்த போது அவனது ஜெபத்தை சற்று கவனித்துப் பாருங்கள். 'ஆண்டவரே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்' (அப். 9 : 16) இந்த அற்பமான மனிதனின் அற்பமான ஜெபத்தைக் கேட்டு அற்புதத்தின் மனிதனாக தேவன் அவனை மாற்றினார்.

பிரிதொரு இடத்தில் பவுல் சொல்வதை கவனியுங்கள். 'கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான் எதற்காக பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை நான் பிடித்துக் கொள்ளும்படி

ஆசையாய் தொடருகிறேன். (பிலி 3 : 12) என்று தேவ சித்தத்தை பற்றிக் கொள்வதைக் குறித்து எழுதுகிறார்.

பிலேயாம் வாழ்வில் நடந்தது என்ன? அவனை தேவன் விசேஷித்த நோக்கத்திற்காக பிடித்தார் - பிரித்தார். ஆனால் அவனோ அந்த நோக்கத்தைப் பற்றிக் கொள்ளாமல், தனக்கு விருப்பமானதை பிடித்தான். அதனால் அவன் மேல் இருந்த தேவனுடைய பிடி விடுபட்டு போயிற்று.

விழுகை என்பது வேறு. பின்மாற்றம் என்பது வேறு அறியாமல் சிக்கி எதிர்பாராமல் தங்கள் நிலையை இழப்பது விழுகை. அறிந்தும் - தெரிந்தும் - எச்சரிக்கப்பட்டும் தானே வலிய வழி விலகுவது பின்மாற்றம்.

தாவீதுக்கு வந்தது விழுகை, சவுலுக்கு வந்தது பின்மாற்றம் பேதுருவுக்கு வந்தது விழுகை. யூதாசுக்கு வந்தது பின்மாற்றம். இந்த வரிசையில் செவியையும் விழியையும் திறந்து வைத்துக் கொண்டே வழி தவறி குழியில் விழுந்தவன் இந்த பிலேயாம்.

தேவன் என்றைக்கும் போராடுவது இல்லை. போகும் வழியில் தடைகளைப் போடுகிறார். உள் உணர்வில் பேசுகிறார். அவைகளுக்கு செவி கொடுக்கிறவன் தழைக்கிறான்.

மாறாக அவைகளை அசட்டைச் செய்கிறவர் யாராக இருந்தாலும் அதைக் குறித்து அவர் கவலைப்படுவது இல்லை. இந்த செத்த பிணங்களை அடக்கம் செய்து விட்டு தான் மறுவேலையைப் பார்க்கிறார்.

வார்த்தை அசட்டை செய்த ஏலியானாலும் சரி, யூதாவிலிருந்து பெத்தேலுக்கு வந்த இளம் தீர்க்க தரிசியானாலும் சரி, சவுல் அரசனானாலும் சரி, அசட்டை செய்கிறவர்களை அவரும் அசட்டை செய்கிறார் என்பதை வேதம் தெளிவாய் சொல்கிறது.

கர்த்தருடைய பிள்ளையே ! ஒன்றை நீங்கள்

ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அறிந்தும் தெரிந்தும், உச்சரிக்கப்பட்டும், எச்சரிக்கப்பட்டும் நாம் நமது வழியைவிட்டு விலகாத பட்சத்தில் கிருபை விலகுகிறது. தீர்ப்பு நெருங்குகிறது. அவரிடத்தில் பட்சபாதம் இல்லை. அவரின் கரத்தில் தூக்கு நூல் உள்ளது.

நீதிமான் ஏழுதரம் விழுந்தாலும் எழுந்திருப்பான் என்று வசனத்தை மேற்கோள் காட்டி உங்கள் நீதியில் அழிந்து போகாதீர்கள். பிலேயாமின் வாழ்வில் நல்ல எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் நல்ல நடத்தை இல்லாமல் இருந்தது மிகுந்த வேடிக்கை.

பிலேயாமின் ஆசையைப் பாருங்கள். ‘நீதிமான் மரிப்பது போல நான் மரிப்பேனாக என முடிவு அவன் முடிவு போல் இருப்பதாக’ (எண் 23 : 10) என்றான்.

இவனுக்கு வாழும் போது நீதிமானாக வாழ ஆசை இல்லை. ஆனால் சாவு மாத்திரம் நீதிமானாக இருக்க வேண்டுமாம். இன்று இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள் பலர். பாவியாகவே வாழ்வேன். ஆனால் பரிசுத்தவானாக மரிப்பேன் என்கிறார்கள். இது எப்படி சாத்தியமாகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

பாருங்கள். மிகப்பெரிய ஆற்றல் மிகுந்த தீர்க்கதரிசி. இஸ்ரவேலின் தேவனைக் குறித்த மகத்துவங்களை மக்களுக்குத் தெளிவாகச் சொன்னவன். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்டவன் ஜெபத்தை கர்த்தர் கேட்டாரா? இல்லவே இல்லை. அவன் முடிவு நீதிமானின் முடிவைப் போல் இல்லை. மாறாக பட்டயக்கருக்கால் வெட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டான். (எண். 31 : 8)

தேவ ஜனமே! ஏராளமான வசனம் உங்களுக்கு தெரிந்து இருக்கலாம். உங்கள் மூளை அறிவில் உண்டாகிற ஆவிக்குரிய வாழ்வு உங்கள் ஆத்துமாவை காப்பாற்றாது.

ஒரு தகப்பன் ஏராளமான வேதப்பகுதிகளை அறிந்து இருந்தார். ஆனால் அதை விசுவாசிப்பது இல்லை. அவருடைய சிறிய மகன் இப்படி ஜெபித்தானாம். ‘கர்த்தாவே எங்க அப்பாவிற்கு ஒரு அடி கீழே இறக்கும்’.

அதைக் கேட்ட மற்றவர் என்ன தம்பி இப்படி ஜெபிக்கிறதின் அர்த்தம் என்ன? என்றார். பையன் சொன்னான். ‘வேறு ஏதும் இல்லை. எங்கப்பாவிற்கு வேத வசனம் மூளையில் நிறைய இருக்கிறது. அது ஒரு அடி கீழே இறங்கி இருதயத்திற்கு வந்தால் எங்கப்பா எப்படி இருப்பார்?’ அதற்கு தான் ஜெபித்தேன் என்றான்.

அவன் ஜெபித்தது சரியோ, தவறோ எனக்குத் தெரியாது. இன்றைய திருச்சபைக்காக இப்படித் தான் ஜெபிக்க வேண்டிய நிலை. அதிக வசனம். உபதேசம் இவைகள் மூளையில் இருக்கிறது. ஆனால் அனுபவத்தில் இல்லை. இதுதான் பிலேயாமின் வழி என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

நீதிமானாய் வாழ ஆசை, ஆனால் செயலில் மாற எண்ணம் இல்லாமல் பழைய வாழ்க்கைப் பாதையிலேயே பயணம்! இதுதான் பிலேயாமின் வழி. அன்பு வாசகரே சரியான தடத்தில் நீங்கள் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆண்டவர் விரும்புகிறார்.

பின்மாற்றத்தில் பிலேயாம் செல்வதற்கு பயன்படுத்தின சில படிகளை இங்கு ஞாபகப்படுத்திக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அவைகள் உங்கள் வாழ்வில் அனுகாதபடி எல்லா காவலோடும் உங்கள் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

1. சுய விருப்பம் :

நாணல் பலத்தக் காற்று வீசினாலும் சாய்ந்து போவது இல்லை. ஆனால் பெரிய மரங்கள் காற்றில் சாய்ந்து

விடுவது இயற்கை இதைப் போலவே நாணல் போன்ற இளம் கிறிஸ்தவர்களை விட வேர் விட்ட கிறிஸ்தவர்கள் சாய்ந்து மாய்ந்து போவதை அங்கங்கு பார்க்க முடிகிறது.

இப்படிப்பட்டவர்களின் நீண்ட பெயர் பட்டியலில் பிலேயாமின் பெயர் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தை பெற்று இருக்கிறதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேவனோடு பேசுகிற அளவு வளர்ந்திருந்த அவன் தரம் கெட்டு வீழ்ந்து போனது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் வெற்றி வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. அந்த வழியை பற்றிக் கொள்கிறவன் ஜெய ஜீவியத்தைச் செய்து கிரீடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

‘சிலுவையில் அறையப்பட்டேன். இனி ஜீவிப்பது நான் அல்ல’ இந்த அறிக்கை இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து எந்த மனிதனாலும் தைரியமாக சொல்ல முடிகிறதோ அவன் உண்மையிலேயே தேவ மனிதன்.

பவுல் சிலுவையில் அறையப்பட்ட காரியங்களைக் குறித்து சொல்வதைக் கவனியுங்கள். ‘கிறிஸ்து வினுடையவர்கள் தங்கள் மாம்சத்தையும் அதன் ஆசை இச்சைகளையும் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள். (கலா 5 : 24)

மாம்சத்தையும் அதன் இச்சையையும் அழித்துப் போடுகிறவர்களே கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் என்று வேதம் தெளிவாய் சொல்கிறது அல்லவா? அப்படி செய்தவர்கள் மாத்திரமே வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தை இந்த உலகத்தில் செய்ய முடியும்.

பிலேயாம் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி, தேவ கிருபை பெற்ற மனிதன். ஆனால் அவன் தனது ஆசை இச்சைகளை அழித்துப் போடாமல் வளர்த்து

வைத்திருந்தபடியால் அவன் ஆயுள் ஆபத்தில் முடிந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டில் பவுலின் ஊழியத்தில் தேமா என்பவனைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். பவுலின் முதலாம் சிறையிருப்பில் உடன் இருந்தவன். (கொலோ 5 : 14) ஆனால் தனது ஆசை இச்சைகளை சிலுவையில் அறையாத படியால் பாதியிலே தனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை விட்டு போய் விட்டான்.

இதைக் குறித்து பவுல் எழுதுகிற போது அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து அசிங்கப்படுத்தாமல் மிக நாசூக்காக எழுதுகிறார். ‘தேமா **இப்பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை வைத்து** என்னை விட்டு போய் விட்டான் (2 தீமோ 4 : 10)

இப்பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை என்றால் என்னவாயிருக்கும் என்பதை குறித்து பெரிய ஆராய்ச்சி அவசியம் இல்லை. 1 யோவான் 2 : 16ல் தெளிவான விளக்கம் இருக்கிறது. மாமிசத்தின் இச்சை, கண்களின் இச்சை, ஜீவனத்தின் பெருமை இவை இந்த உலகத்தினால் உண்டாயிருக்கிறது.

ஆக தேமா இந்த மூன்றில் ஏதோ ஒன்றில் இழுக்கப்பட்டு வீழ்ந்து போனான் என்பது உண்மை. மாமிச இச்சையை சிலுவையில் அறைந்து அழிக்காவிட்டால் அது நமக்குள் இருந்து எழுப்பும் சத்தம், தேவ சத்தத்தைவிட சற்று கூடுதல் சுருதியில் ஒலித்து நம்மை தடுமாற செய்துவிடும்.

இதைத்தான் பிலேயாமின் வாழ்வில் பார்க்கிறோம். தேவ சத்தம் ஒரு புறம் அவனுக்கு கேட்டாலும் அதையும் மீறி அவனது இச்சைகள் போட்ட சத்தம் அவனை அலைக்கழித்தது.

பாலாக்கின் ஆட்கள் வந்த போது இன்று இரவு

கார்த்தர் என்ன சொல்கிறாரோ அதையே சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி, அப்படியே நடந்து கொண்டான். ஆனால் மறுமுறை பாலாக்கின் ஆட்கள் வந்த போது இவன் அதே பதிலை சொல்லியிருக்க வேண்டும். இங்கு தான் அவன் இச்சைகள் விழித்துக் கொண்டது.

இனிமேல் எனக்கு என்னச் சொல்லுவார் என்பதை நான் அறியும்படிக்கு நீங்கள் இந்த இராத்திரி இங்கே தங்கியிருங்கள் என்றான். (எண். 22 : 19)

தேவன் ஒரு தரம் சொன்னதை மாற்றுவாரா? மாட்டாரே. பின்னே ஏன் **இனிமேல் என்ன சொல்லுவாரோ என்று இருந்தான் தெரியுமா?** தான் போக வேண்டும். அதற்கு தேவன் எப்படியாவது உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று அவரது உள்ளம் அடித்துக் கொண்டு இருந்தேயாகும்.

பிலேயாமை இரண்டாம் விசை கார்த்தர் சந்தித்துப் போக அனுமதித்தார் என்பது உண்மையானாலும் அது தேவனின் பரிபூரண சித்தம் அல்ல என்பது மிகப் பெரிய உண்மை.

இதிலே மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய படிப்பினை இருக்கிறதை தேவப்பிள்ளைகள் அறிந்து, உணர்ந்து வாழ்ந்திடல் வேண்டும்.

தேவன் முதல் முறை சொல்வதே அவரின் சித்தம் - விருப்பம். தவிர்க்க முடியாத பட்சத்தில் தேவன் இரண்டாம் முறை அனுமதி வழங்குவது அவரது விருப்பம் அல்ல. மாறாக, வேண்டுவோரின் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் அலைபாயும் ஆசைகளின் அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே.

இஸ்ரவேல் மக்கள் ராஜா வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்படி இராஜா ஏற்படுத்தினால் வரும் பிரதி கூலங்களை தேவன் மிகத் தெளிவாய் சொல்லியும் அந்த

மக்கள் அடங்கவில்லை. எனவே அவர்களை அடக்க ஆண்டவர் அரசனை அனுமதித்தார்.

தனக்கு சித்தம் இல்லாவிடினும் சுயசித்தம் செய்வோரின் விருப்பத்திற்காக அனுமதிக்கிறார் என்பதை இஸ்ரவேலருக்கு இராஜா ஏற்படுத்தின காரியத்திலும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதன் பின் விளைவு பெரிய ஆபத்து என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

பிரியமானவர்களே! திருமண காரியமா? ஊழியக்காரியமா? நீங்கள் ஜெபிக்கும் போது தேவன் முதல் முறை சொன்ன பதில் தான் - தேவனின் சந்தோஷமான முடிவு. அதை நீங்கள் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பட்சத்தில் உங்கள் எதிர்காலம் மகிழ்ச்சியாய் சம்பூரணமாய் இருக்கும்.

தேவன் சொன்ன பதிலில் திருப்திபடாமல் திரும்ப திரும்ப உங்கள் இச்சையின் மேல் அஸ்திபாரம் போட்டு ஜெபித்தால் தேவன் பதில் தரலாம் உங்களுக்கு (தற்கால) மகிழ்ச்சியுண்டாகும். ஆனால் கார்த்தருக்கோ மன வேதனையுண்டாகும்.

மனம் திறந்து எழுதுகிறேன். மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். அநேக பெரிய பரிசுத்தவான்கள் பல புதிய நூதன அதிரடி திட்டங்களை அறிமுகம் செய்கிறார்கள். அதுவும் கார்த்தர் தங்களுக்கு நேரில் வந்து சொன்னதாக சொல்கிறார்கள்.

உங்களுக்கு பெரிய குழப்பம் உண்டாகலாம். என்னடா இது! வேதத்திற்கு சற்றும் பொருந்தாத காரியத்தை கார்த்தர் சொல்லுவாரா? என்று கேள்வி எழலாம். இதற்கு சரியான பதிலை பிலேயாமின் வாழ்க்கை நமக்கு தருகிறது.

இந்த திட்டங்கள் கார்த்தர் அனுமதித்தது தான்.

ஆனால் சந்தோஷமாய் அல்ல, தங்கள் இதயத்தில் பூத்த சொந்த திட்டங்களை தேவ சமூகத்தில் வைத்து இராப்பகலாய் ஜெபிக்கும் இப்படிப்பட்ட பிலேயாம்களுக்கு தேவன் அனுமதித்த இரண்டாந்தர அனுமதி இவைகள். இவைகளில் தேவன் மகிழ்வதில்லை. மகிமைப்படுவதும்இல்லை.

நமது சந்தோஷமோ நமது குடும்பத்தின் சந்தோஷமோ முக்கியமல்ல. தேவனை சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும். அதுவே நமது தணியாத தாகமாயிருக்க வேண்டும். அப்படி தாகம் உங்களுக்கு இல்லாமல் உலக மோகம் இருக்குமானால் உங்கள் முடிவு சோகம் என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

பிலேயாம், சவுல் என்பவர்கள் மாத்திரமல்ல, தேவன் சொன்னதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தான் விரும்பியபடி தேவனிடம் கேட்டு பெற்றுக் கொண்டு குடும்பத்தோடு அழிந்து போன (சாபத்திற்குள்ளான) ஒரு நீதிமானின் குடும்பத்தை மேலும் மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சோதோம்,கொமோராவை அழிப்பதற்கு முன்பு நீதிமானாகிய லோத்தின் குடும்பத்தை மீட்க வந்தார். **‘இந்த சமூகியில் நில்லாதே நீ அழியாத படிக்கு மலைக்கு ஓடிப்போ என்றார்’** ஆதி 19 : 17.

தேவன் சொன்னதை லோத்துவால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. சொந்த மாம்சீக எண்ணத்தினிமித்தம் தேவனிடம் சொன்ன பதிலைப் பாருங்கள்.

‘மலைக்கு போக என்னால் முடியாது. தீங்கு என்னை தொடரும். நான் மரித்து போவேன். அதோ அந்த ஊர் இருக்கிறதே... அது கிட்டே இருக்கிறது... சின்னதுமாயிருக்கிறது. என் பிராணன் பிழைக்க நான் அங்கே ஓடிப் போகட்டும் (ஆதி 19 : 19,20)

இப்படி கிட்டே இருக்கிறது – சின்ன ஊர் – நான் பிழைக்க வேண்டும் – என்று சொந்த ஆசைகளை முன் வைத்து தேவனிடம் கேட்டான். தேவனும் விட்டு விட்டார். நடந்தது என்ன? பிழைக்க நினைத்தான். அழிந்தே போனான்.

எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஆவியானவர் சகல ஆழங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து இருக்கிறார். வருங்காலத்தையும், வரும் காரியத்தையும் அவர் அறிவார். அவர் சொல்வதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாத பட்சத்தில் தற்போது விடுதலை போல் தோன்றினாலும் எதிர்காலம் லோத்தின் வாழ்வு போல சூன்யமாகி விடும்.

2. இழிவான ஆதாயம் :

பிலேயாமைக் குறித்து புதிய ஏற்பாட்டில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று வசனங்களும் ஒரு முக்கிய காரியத்தையே சுட்டிக் காட்டுகின்றதை நம்மால் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

‘பிலேயாம் பாலாக் கொடுப்பதாகச் சொன்ன வெகுமதிகளை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் அவைகளை பின்னர் வேறு விதத்தில் அவன் பெற்றுக் கொண்டான் என்பதை வேதம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

தேவன் இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதித்தார். எல்லா சாப வார்த்தைகளையும் ஆசீர்வாதமாக திருப்பி விட்டார். இந்த நிலையில் தன்னை அழைத்த பாலாக் மனம் வருந்தக் கூடாது என்பதற்காக, இஸ்ரவேல் ஜனங்களை சபிக்காமல் போனாலும், அவர்களை சாபத்திற்குள் சிக்க வைக்க கண்ணியை தந்திரமாக பாலாக்குக்கு பிலேயாம் தெரிவித்தான்.

இவன் சொல்லிக் கொடுத்த யுக்தியை சற்று கவனித்துப் பாருங்கள். தேவ ஜனத்தை, தேவனைத் தவிர

எவனும் சபிக்க முடியாது. எனவே தேவன் வெறுக்கும், பாவத்திற்குள்ளாக்கும் சோதனையை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பு வைக்க வேண்டும்.

விக்கிரகங்களுக்கு படைத்தவைகளை புசிப்பதற்கும், வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்பாக போடும்படி பாலாக் என்பவனுக்கு பிலேயாம் போதனை செய்தான் என்று ஆவியானவர் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2 : 14ல் தெளிவாக எழுதி வைத்துள்ளார்.

பாலாக் என்ன செய்தான் தெரியுமா? இஸ்ரவேல் புத்திரர் சித்தீமில் தங்கி இருக்கும் பாளையத்துக்கு அருகில் மோவாபிய பெண்களை ஆயத்தம் செய்து அனுப்பினான்.

இஸ்ரவேலரில் அதிகமானோர் மோவாபிய பெண்களிடம் **வேசித்தனத்தில் சிக்கினார்கள்**. அத்தோடு நின்றதா என்றால் அதுதான் இல்லை. அந்த சாகசகாரிகள் இவர்களை மெதுவாக தங்கள் தேவர்களுக்கு இட்ட பலிகளை விருந்துண்ணும்படி அழைத்தார்கள்.

இவர்கள் போனார்கள். **புசித்தார்கள்**. அத்தோடு நின்றார்களா? என்றால் அதுதான் இல்லை. அவர்கள் **தேவர்களை பணிந்துக் கொண்டார்கள்** (எண். 25 : 1,2)

பிலேயாமின் வஞ்சகத்தால் இஸ்ரவேல் புத்திரர் செய்த காரியங்களைப் பாருங்கள்.

1. வேசித்தனம்
2. விக்கிரகங்களுக்கு படைத்ததை புசித்தல்
3. அந்நிய தேவர்களை பணிந்துக் கொள்ளுதல்

இன்றும் இந்த சோதனைகளை தேவ பிள்ளைகளின் முன்பாக சத்துரு வைக்கிறான். ஒருவனும் நம்மை எதிர்த்து

நிற்க முடியாது என்று அறிந்த அவன் நாமே நமது கையால் நமது கண்ணை குத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இப்படி செய்கிறான்.

இந்த ஆயுதத்தை பயன்படுத்தினான் ஆவியைப் பெற்ற சிம்சோனை பெலிஸ்தியர் வீழ்த்தினார்கள். சாலமோன் ராஜா தேவாலயத்தைக் கட்டினாலும் அவன் மோவாபிய பெண்கள் மேல் ஆசை வைத்தான். (1 இரா 11 : 1)

சாலமோனின் கடைசிக் காலத்தில் அவனுடைய மனைவிகள் அந்நிய தேவர்களை பின்பற்றும்படி சாயப் பண்ணினார்கள்..... சாலமோன் அஸ்தரோத்தையும், அம்மோனியரின் அருவருப்பாகிய மில்கோமையும் பின்பற்றினான். (1 இரா 11 : 4,5)

தேவன் சாலமோனின் மேல் பிரியமாய் இருந்தது ஒருகாலம். ஆனால் அவர் இரண்டு முறை தரிசனமாகி இதைக் குறித்து எச்சரித்தார். (1 இரா 11 : 9) அவன் மனம் திரும்பாத படியால் **அவர் அவன் மேல் கோபமானார்**.

தேவ கோபம் அவன் மேல் இறங்கிய படியால் அப்பொழுதே அவர் தீர்ப்பை எழுதினார். **‘இந்த காரியத்தைச் செய்த படியினால் ராஜ்ஜிய பாரத்தை உன்னிடத்திலிருந்து பிடுங்கி அதை உன் ஊழியக்காரனுக்கு கொடுப்பேன்.’** I இரா 11 : 11.

பிரியமானவர்களே! இச்சையடக்கமுள்ளவர்களாய் இருங்கள். வேசித்தனத்திற்கு விலகி ஓடுங்கள். தேவ கிருபை உங்களில் நித்தமும் பெருகுவதாக.

பிலேயாம் கற்றுத் தந்த வித்தையை வித்தாக பாலாக் விதைத்து மிகப் பெரிய அறுவடையை வாரிக் கொண்டான். அதன் பலனாக பெரிய பொருளாதார அறுவடையை

பிலேயாம் பெற்றுக் கொண்டான்.

இதைத் தான் பேதுரு எழுதும் போது அநீதத்தின் கூலியை அவன் விரும்பி இதைச் செய்தான் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சில நல்ல ஊழியர்கள் ஆரம்பத்தில் மிக கவனமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிற்காலத்தில் இழிவான ஆதாயத்திற்காக தங்களை விற்று விடுகிறார்கள். பிரியமானவர்களே! உங்களுக்கு உண்டானது போதுமென்று கர்த்தரை துதித்து சமாதானமாய் இருங்கள். தேவன் மகிமையான காரியங்களை உங்களுக்கு ஏற்ற வேளையில் தருவார்.

ஐசுவரியத்தின் மேல் ஆரம்பத்திலேயே பிலேயாமிற்கு ஒரு கண் இருந்திருக்கிறது. அதனால் தான் அவன் துடியாய் துடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். ஏழுவிசை பர்வதங்கள் மேல் நின்று கோணம் பார்த்து வாய்ப்பு தேடினான்.

இவைகளில் ஒன்றிலாகிலும் தேவன் அவனுக்கு வாய்ப்பு தராமல் போகவே தேவ ஜனத்தைக் கெடுத்தாகிலும் பணத்தைப் பெற துணிந்து விட்டான்.

கர்த்தருடைய பிள்ளையே கவனம் தேவை! கர்த்தர் கொடுத்தால் அது மிகுந்த சந்தோஷம். கர்த்தர் கொடுக்காமல் பணம் பெற வேண்டுமானால் ஒன்று பொய் சொல்ல வேண்டும் அல்லது அடுத்தவனை கெடுக்க வழி சொல்ல வேண்டும்.

பொய் சொல்லி பணம் வாங்கி எலிசாவின் வேலைக்காரனாகிய கேயாசி கெட்டான். அடுத்தவரை கெடுக்க வழி சொல்லி பணம் வாங்கி பிலேயாம் கெட்டான்.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் எனது புத்தகத்தை வாசிப்பதை விட வாசித்தவைகளை யோசிக்க வேண்டும்

என்று விரும்புகிறேன் – ஜெபிக்கிறேன், பணத்திற்காக – உலகப் பொருளுக்காக உங்கள் உண்மை சோதிக்கப்படும் போது நீங்கள் அதில் வெற்றி பெற வேண்டும்.

நெருக்கடியில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று சில ஸ்தாபனங்கள், சில பொருட்களை வெகுமதியாக தருவது உண்டு. அவர்களின் நோக்கம் இப்படிப்பட்ட பொருட்களை வாங்க இயலாத நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதே.

ஆனால் ஒரே ஆண்டில் மூன்று புதிய சைக்கிளை வெவ்வேறு நிறுவனங்களிடம் வெகுமதியாக வாங்கிய சகோதரனை நான் அறிவேன். இது முழுக்க முழுக்க பொருளாசை என்பதை அறியுங்கள்.

தன்னுடைய அக்கிரமத்தினிமித்தம் பிலேயாம் கடிந்துக் கொள்ளப்பட்டான் என்று பேதுரு சொல்வதிலிருந்து பிலேயாமின் அக்கிரமம் என்ன? என்பதை வேத வசனத்தை வாசித்துப் பார்த்தால் **பொருளாசை என்னும் அக்கிரமம்** (ஏசாயா 57 : 17) என்பதை புரிந்துக்கொள்ள முடியும்.

பொருளாசை ஒரு பெரிய விக்கிரகம், அதினிமித்தமே யூதாஸ் அழிந்து போனான். அன்னியா, சப்பிராஸ் ஆதி சபையில் அழிவை சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள்.

பொருள் நமக்கு அவசியம். ஆனால் பொருளாசை நமக்கு ஆபத்தானது. உரியவைகளை உடன் வைத்துக் கொள்ளுவோம்; உல்லாசமானவைகளை உதறி தள்ளுவோம். அல்லாத பட்சத்தில் ஆண்டவரின் மகிமையை அவைகள் திருடிக்கொள்ளும்.

பொருளாசையை **அக்கிரமம்** என்று மாத்திரமல்ல, விக்கிரக ஆராதனையாகிய பொருளாசை என்றும் வேதத்தில் (கொலோ 3 : 5) எழுதியிருப்பதை தேவ பிள்ளைகள் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும்.

எனவேதான் பொருளாசையும், பொருளாசைக் காரரையும் தேவன் வெறுக்கிறார், அருவருக்கிறார். புதிய

ஏற்பாட்டில் சபைக்கு கொடுத்துள்ள வேறுபட்ட ஜீவியத்தின் சத்தியத்தில் இஃது முக்கியப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1. பொருளாசை.... பேர் முதலாய் உங்களுக்குள்ளே சொல்லக்கூடாது (எபே 5 : 3)

2. சகோதரனென்னப்பட்டவன்....

பொருளாசைக்காரனாயிருந்தால்.... அவனோடு கலந்திருக்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்டவன் கூட புசிக்கவும் கூடாது. (1 கொரி 5 : 11)

3. பொருளாசைக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்ஜியத்தை சுதந்தரிப்பது இல்லை.

மேற்கூறிய வசனங்கள் அடிப்படை சத்தியங்கள் அவைகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆவிக்குரியவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

பிலேயாம், யூதாஸ், அனனியா, சப்பீராள் போன்றோர் தங்களுக்குள்ள ஆசையினிமித்தம் பொருள் தேடினார்கள். ஆனால் அதை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. **‘பொருளாசையை வெறுக்கிறவன் தீர்க்காயுசை பெறுவான்’** (நீதி 28 : 16) என்கிற வசனத்தின்படி பொருளாசையின் நிமித்தம் அநேகர் அற்ப ஆயுளில் மாண்டுப் போகிறார்கள். எனவே லூக்கா 12 : 15ல் இயேசு கிறிஸ்து சொல்லியுள்ளபடி பொருளாசையைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

3. மதிகேடு :

பிலேயாமின் பொருளாசை அவனை அநீதத்தின் கூலியை விரும்பச் செய்து, அக்கிரமச் செய்கைக்காரனாய் ஆக்கியது மாத்திரமல்ல 2 பேதுரு 2 : 16ன் படி **மதி கெட்டுப் போனான்** என்பது எவ்வளவு பரிதாபத்திற்குரிய காரியம் என்று பாருங்கள்.

சயவிருப்பம், பணவிருப்பம் இவைகளுக்கு விலைப்போகிற மனிதன் மதி கெட்டுப் போகிறது இயல்புதானே. ஆனால் தேவன் ஆரம்பத்திலிருந்தே

பலமுறை தடுத்தார் – எண்ணத்தைக் கொடுத்தார் – திருந்த வாய்ப்புகள் கொடுத்தார். இவனோ வென்றால் தடை ஓட்டம் ஓடுகிறவனைப் போல தேவன் வைத்த தடைகளை கண்டு நிற்பதற்கு பதிலாக தாவி குதித்து ஓடினான்.

பின்மாற்றகாரனுக்கு புத்திக் கெட்டுப் போவது மாத்திரமல்ல, கண்ணும் கெட்டுப் போகிறது என்பதற்கு இவனது வாழ்வு நமக்கு நல்ல பாடமாக இருக்கிறது.

தேவன் எச்சரிக்கும் விதங்கள் மனிதருக்கு மனிதர், இடத்திற்கு இடம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஆவிக்குரியவன் நிதானித்து அறிந்து வெற்றிப் பெறுகிறான். கண்ணிலும், காதிலும் கொழுப்பு அடைத்துக் கொள்ளுகிறவன் (மன்னிக்கவும்) அவைகளை அசட்டை செய்து அழிந்துப் போகிறான்.

உருவினப் பட்டயத்தோடு தேவ தூதன் தாவீதுக்கு முன்பாகவும் நின்றார். பிலேயாமிற்கு முன்பாகவும் நின்றார். ஆனால் தாவீது பார்த்தான். பிலேயாம் பார்க்கவில்லை. தேவன் இடைபடுவதில் உள்ள வித்தியாசங்கள் இதுதான் என்பதை புரிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

பிலேயாம் புறப்பட்டுப் போனான். அது கர்த்தருக்கு கோபமாயிருந்தது (எண். 22 : 22) காரணம் என்ன தெரியுமா? இவன் கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்த போது, ‘அவர்கள் உன்னை அழைத்துப் போக வந்திருந்தால் (அவர்கள் வந்து உனக்காக காத்திருந்தால்) நீ அவர்களோடு போ’ (வசனம் 20) என்றார்.

இவனுக்கு **போ** என்ற வார்த்தை வந்தது தான் தாமதம் கழுதை ஆயத்தம் பண்ணி வலிய புறப்பட்டுச் சென்றான். இந்த செயல் தேவனுக்கு கோபத்தை மூட்டியது. ‘முதல் கோணல் முற்றும் கோணலாக மாறியது’

கர்த்தர் நிற்பதை பிலேயாம் காணவில்லை. கழுதைக் கண்டது. எனவே வழியை விட்டு விலகி சென்றது. கவனியுங்கள். குடும்பத்தில் – சபையில் நமது நடத்திப்புக்கு கீழ்படியாமல் சிலர் வழிவிலகலாம். காரணத்தை கண்டு

பிடியுங்கள். வழியை கர்த்தர் அடைத்துக் கொண்டு இருப்பதால் எல்லாமே மாற்று வழியில் போய் கொண்டிருப்பதை உணர்வீர்கள் என்றால் சற்று கண்ணைத் திறந்துப் பாருங்கள்.

மாறாக, கழுதையை அடிக்காதீர்கள். சிலருக்கு தாங்கள் தவறு செய்வதை சீக்கிரத்தில் புரிந்துக்கொள்ள இயலாது. பிலேயாம் கழுதையை அடிக்கத் துவங்கியது போல அடிக்க துவங்கி விட்டார்கள்.

ஆவிக்குரியவன் பிரச்சனை வேளையில் தன்னை ஆராய்ந்து பார்க்கிறான். பின் மாற்றக்காரனோ பிரச்சனை வேளையில் தனது மாம்ச யுத்திகளை பிரயோகப் படுத்துகிறான். இது பிலேயாமின் வழி.

இப்படி நல்லது செய்ய போய் வீட்டிலும், சபையிலும் பல கழுதைகள் வீணாய் அடிபட்டு வேதனைப்படுகிறது. கழுதையை சரியான பாதையில் திருப்ப அதை அடிக்க வேண்டுவது இல்லை. பிலேயாம் சரியானால் கழுதை தன்னைத்தானே சரியான பாதைக்கு வந்து விடும்.

சில குடும்பங்களில் தகப்பன் மனம் திரும்புவதில்லை. தேவனுக்குப் பயப்படுவது இல்லை. ஆனால் பிள்ளைகளிடத்தில் பெரிய காரியங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். குடும்ப தலைவர்களே! கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற மனிதனின் பிள்ளைகள் மாத்திரமே ஒலிவ மரக் கன்றுகளாயிருப்பார்கள். நீங்கள் தேவனுக்குப் பயப்படாத பட்சத்தில் நிச்சயம் அவர்கள் எட்டிமரமாய்த் தான் இருப்பார்கள்; இது நியதி, இஃதினை மாற்ற இயலாது.

கழுதையின் பாடுகளை அறிந்த கர்த்தரின் தூதன் சற்று தள்ளி இருபுறம் சுவருள்ள குறுகலான பாதையில் நின்று கொண்டான். கழுதை இப்பொழுது என்ன செய்யும்? மெதுவாக பிலேயாமின் காலை சுவரோடு வைத்து நெருக்கிற்று. அப்போதும் பிலேயாமிற்கு புத்தி தெளியவுமில்லை, புத்திவரவுமில்லை, தடியால் அடித்தான்.

கழுதை படுத்துக் கொண்டது. மீண்டும் அடி, ஆக மூன்று முறை கழுதையின் செயல் பாட்டை புரிந்துக்கொள்ள முடியாமல் பிலேயாம் தவறியதால் அங்கே ஒரு அதிசயம் நடந்தது. பிலேயாம் கழுதைக்கணக்காய் மாறினதால் கழுதையை மனுஷ வார்த்தைப் பேசும் படி கர்த்தர் வாயை திறந்துவிட்டார்.

ஊழியர்களே! விசுவாசிகளே!! எச்சரிக்கையாயிருங்கள். நீங்கள் தேவனின் எச்சரிப்பை இனம் கண்டு உணர்வடையாவிட்டால் நீங்கள் கழுதையாவீர்கள். உங்கள் கழுதைகள் உங்களுக்கு புத்தி சொல்ல ஆரம்பிக்கும்.

எனக்கு கழுதை பேசியது ஆச்சரியமாக தெரியவில்லை. ஆனால் தேவனிடம் பேசும் கிருபைப் பெற்ற பிலேயாம் கழுதையோடு கதைக்க வேண்டிய பரிதாப நிலை வந்துவிட்டதே அதுதான் ஆச்சரியம்.

ஆவிக்குரியவன் தேவனோடு இரகசியம் பேசுகிறான். பின்மாற்றக்காரன் கழுதையிடம் பாடம் கேட்கிறான் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இப்போதும் அவன் உணர்ந்தபாடில்லை. பட்டயம் இருந்தால் உன்னை கொண்டு போடுவேன். அடித்தான் – தடியால் அடித்தான் – கொண்டு போட நினைத்தான். பின்மாற்றம் ஒரு மனிதனை மூர்க்கனாக மாற்றும் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி அழகாக படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

புத்தி சொல்லுகிறவர்களை, எரிந்து விழுகிறவர்கள், கடிந்து கொள்கிறவர்களை கசந்துக் கொள்கிறார்கள் மனத்திரும்ப முடியாத பின்மாற்றக்காரனும் மதி கேடனுமாயிருக்கிறார்கள். ‘ஜீவனுக்கேதுவான கடிந்து கொள்ளுதலை ஏற்றுக் கொள்கிற காதுகள் ஞானிகளிடத்தில் தங்கும்.’ (நீதி 15 : 31) என்று வேதத்தில் உள்ளது.

பிரியமானவர்களே! சிலர் நமது ஆளுகைக்கு அடங்காமல் வழிவிலகுதல், உபத்திரவம் கொடுத்தல், எதிர் பேசுதல் ஆகியவற்றை செய்வது பிசாசின் கிரியை என்று

நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ள கூடாது. மதிக்கெட்ட தீர்க்கத்தரிசியை கடிந்துக் கொள்ள கர்த்தர் வைத்திருக்கும் கழுதை மார்க் வைத்தியம் அது.

கடைசியில் கர்த்தர் இவன் கண்களை திறந்தார். இவன் தலைகுனிந்து முகங்குப்புற விழுந்தான், பணிந்தான். (எண் 22 : 31) ஆனால் அந்த குனிவும், பணிவும் சில மணி துளிகள் தான், பின்னர் பணித்துளிகள் மறைவது போல் மறைந்துவிட்டது.

விழுந்தவன் விழிப்படையலாம். பின்மாற்றக்காரன் பிழைத்திடல் அரிது என்பதை மீண்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சவுல் அடிக்கடி மனம் வருந்தினான், ஆனால் மனந்திரும்பவில்லை. பிலேயாமும் அப்படித்தான் வேதம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா?

ஒரு தரம் **பிரகாசிக்கப்பட்டும்** பரம ஈவை **ருசி பார்த்தும்**, பரிசுத்த **ஆவியைப் பெற்றும்** மறுதலித்துப் போனவர்கள் தேவனுடைய குமாரனை..... அவமானப் படுத்துகிறபடியால் மனம் திரும்புதலுக்கேதுவாய் **அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாத காரியம்** (எபி. 6 : 6)

எனவே உங்கள் இரட்சிப்பையும், உங்களுக்கு காண்பிக்கப்படும் கிருபையையும் காத்துக் கொள்ளும்படி இப்பொழுதே உங்கள் உணர்வுகளுக்குச் செவிகொடுங்கள்.

4. இடறப்பண்ணுகிறவன் :

பூமியின் தூளைப் போல் சந்தனமரத்தைப் போல் திரட்சியும், செழுமையும் பெற்ற தேவ ஜனத்தை நாசப்படுத்த கேவலமான வழியை சொல்லிக் கொடுத்தான்.

பாலாக் அழைத்த போதே 'இஸ்ரவேலரை சபிக்க வரவேண்டும்' என்று தெளிவான அழைப்பின் நோக்கத்தை சொல்லித்தான் அழைத்தான். தேவ ஜனத்திற்கு விரோதமாக எழும்பும் ஒரு மனிதனோடு கூட்டணி சேர தேவனுடைய மனிதன் இசையலாமா? கூடாதே.

தேவனுடைய பிள்ளையே! கர்த்தர் தெரிந்து கொண்ட ஊழியருக்கு விரோதமாக, சபைக்கு விரோதமாக எழும்பும் எந்த மனிதனோடும் உங்கள் ஐக்கியம் இருக்கக் கூடாது. கவனமாயிருங்கள், சில மார்க்கம் தப்பி அலையும் நட்சத்திரங்கள் சிரித்தே உங்களை தங்கள் கூட்டணியில் சிக்கவைப்பார்கள் கவனம் தேவை.

சிலந்தி வலையில் சிக்கி மடியும் சிறு பூச்சிகள் போல் இந்த சிறுமதியாளர்கள் கூட்டத்தில் வீழ்ந்து விடாமல் உங்களை காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தேவனால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ஜனம் வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கு வஞ்சகமான வழியை கூலிக்கு சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களின் ஜீவனை பட்டயம் அள்ளிக் கொண்டு போக செய்து விட்டான்.

இடறல் வருவது நல்லது, ஆனால் எவன் நிமித்தம் இடறல் வருகிறதோ அவர்களுக்கு ஐயோ! என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். உங்களால் ஒரு விசுவாசி வீழ்ச்சி அடைந்தால் உனக்கு ஐயோ! உங்களால் ஒரு ஊழியன் கஷ்டப்பட்டால் உன் குடும்பத்திற்கு ஐயோ! உங்களால் ஒரு சபைக்கு நஷ்டம் என்றால் உங்கள் சந்ததிக் கே ஐயோ! என்பதை சிந்தையில் வையுங்கள்.

அந்தோ! மற்றவர்கள் வீழ்ச்சிக்கு வித்திட்ட பிலேயாம் அதே இஸ்ரவேலரின் கைகளால் பட்டயத்தால் மடிந்து போனான். கவனமாயிருங்கள், நீங்கள் யாரை கெடுக்க நினைக்கிறீர்களோ, அவர்களை சார்ந்தவர்களைக் கொண்டே உங்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்பை தேவன் கட்டளையிடுவார். இதை நான் சொல்லவில்லை. பிலேயாமின் வாழ்வு சாட்சியாய் அறிவிக்கிறது.

பிரியமானவர்களே! இந்த நூலில் பிலேயாமின் அற்புதமான ஆரம்பத்தை மேற்கோள்காட்டி துவக்கிய நான் இந்த கடைசி அதிகாரத்தில் அவனது அவலமான மரணத்தை மேற்கோள் காட்டி முடிக்கிறேன்.

ஒருவனும் உன் கிரீடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதபடி உனக்குள்ளதைப் பற்றிக் கொண்டிரு என்ற வெளி 3 : 11ஐ ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மிகப்பெரிய தீர்க்கதரிசி, தேவனை தரிசித்தவனின் முடிவைப் பாருங்கள். தேவனில்லாமல், தேவ கிருபையில்லாமல் குறி சொல்கிறவனாய் பட்டயத்தால் மாண்டான். அவனது ஆசைகள் நிராசையாக மாறியது.

கர்த்தர் சீக்கிரமாக வருகிறார். இலக்கை நோக்கி ஓடி பந்தயப் பொருளை பெறும்படி லாபமானவைகளை நஷ்டமும் குப்பையுமாய் எண்ணி, பொருளாசையை வெறுத்து ஞானவான்களாய் நடந்து கொண்டு தேவ ஜனத்தை நேசித்து ஐக்கியமாய் இருப்போம்.

கர்த்தரோடு ஐக்கியம்

கர்த்தரின் ஜனத்தோடு ஐக்கியம்

எப்போதும் தேவ சத்தம் கேட்போம்

என்றென்றும் தேவ சித்தம் செய்வோம்

அப்போது அவரைப் போல் மாறுவோம்!

அவரோடு ஆளுவோம்!

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்